

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

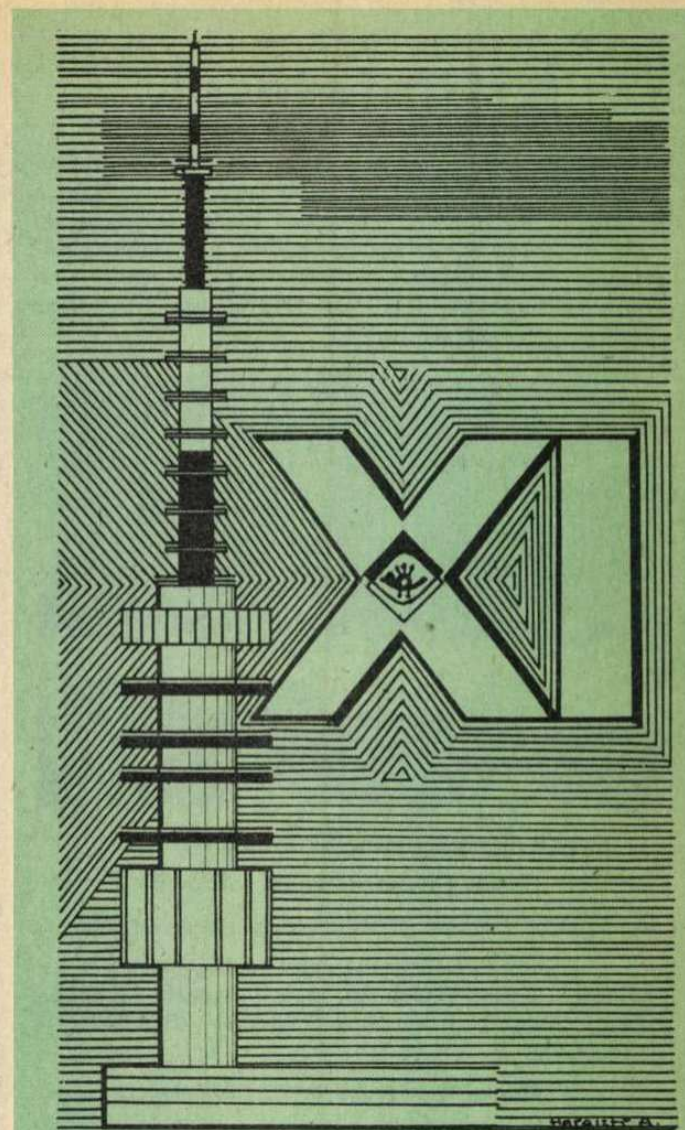
XXV. ÉVFOLYAM,

11. SZÁM

1980. NOVEMBER

ÁRA: 1 FORINT

1980 NOV 25

Október 25—26-án tartotta XI. kongresszusát a Postások Szakszervezete. Az elnökségben helyet foglalt Gáspár Sándor, a Politikai Bizottság tagja, a SZOT főtitkára, Katona István, az MSZMP KB osztályvezetője, Ligeti László, a SZOT alelnöke, Sólyom Ferenc, a SZOT titkára, Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter, a kongresszus második napján Klézli Róbert miniszterhelyettes, Juscák György, a KISZ KB képviselője, Benke Gézáné, szakszervezetünk elnöke, Kóczyán András alelnök, Csáki Lászlóné főtitkár, Megyeri László titkár, Tanos Lászlóné titkár, Tóth Illés postavezérigazgató, özv. Gyagyovszky Emilné veterán, Szekeres Sándor veterán, Fekete Ottó,

a számvizsgáló bizottság elnöke, Fejes Istvánné tszbtitkár, Szépe Lőrinc tszbtitkár, Kóré Gyuláné tszbtitkár, Szabó Jenő tszbtitkár, Maróti Tibor főbizalmi, Tóth János főbizalmi, Kauker Jánosné bizalmi, Kertli Péterné bizalmi, Sarka Béláné bizalmi, Szentannai Péter brigádevető, Kovács Györgyné ifjúságbizottság-vezető. A kongresszus elnöki tisztségét Benke Gézáné, Kóczyán András, Szentannai Péter, Fejes Istvánné, Szabó Jenő és Szépe Lőrinc töltötte be. A központi vezetőség beszámolóját Csáki Lászlóné főtitkár, a számvizsgáló bizottság szóbeli kiegészítőjét pedig Fekete Ottó, a bizottság elnöke mondta el.

A postások szakszervezetének XI. kongresszusa

Kongresszusunk a fél éve tartó szakszervezeti választás-sorozatnak befejező eseménye. Az alap- és középszervezeti választásokon tagságunk több mint 90 százaléka jelent meg, több ezen nyilvánítottak véleményét. Jó politikai légkörben, nyíltan, őszintén tárgyaltak meg, minősítették szakszervezetünk munkáját, a postás dolgozók jelenlegi helyzetét, igényeit, a posta fejlődésének eredményeit, gondjait, érintve az egyes dolgozók, s társadalmunk egészét foglalkoztató kérdéseket is.

Az MSZMP XII. kongresszusa nagy segítséget nyújt feladataink kijelöléséhez azaz, hogy a következő öt évre meghatározzuk hazánk fejlődésének irányvonalát és a célok elérésének feltételeit. Sokat jelent nekünk az, hogy hangsúlyozottan foglalkozott a szakszervezeteknek a szocialista társadalomban betöltött szerepével, és biztatást, ösztönzést adott munkánk fejlesztéséhez.

igazság, még akkor is, ha a gyorsan növekvő igények és kielégítésük lehetőségei között maradtak különbségek, és az évtizedek alatt felhalmozódott elmaradást nem lehetett felszámolni. Az eredmények különösen azért méltók elismerésre, mert fokozatosan nehezülő gazdasági körülmények között, nagy erőfeszítések árán, javuló emberi teljesítményekből születtek.

Ebben az eredményben azonban benne van szakszervezetünk sok ezer aktivistájának mozgósító, szervező munkája, és részt kérnek mindazok a szakszervezeti kezdeményezések is, amelyekkel ösztönöztük és segítettük a dolgozókat, javítottuk anyagi, erkölcsi megbecsülésüket.

A várható fejlődés

Mivel számolhatunk a VI. ötéves terv időszakában? Még nem vagyunk abban a helyzetben, hogy mindenben végleges számokat sorakoztassunk fel, de a terv legfontosabb jellemzői, arányai már körvonalazhatók.

Mindenki által ismert, hogy országosan mérsékeltebbek lesznek a beruházások, és ez a postára is vonatkozik. Ismereteink szerint azonban a szállítás és hírközlés népgazdasági ágazatán belül — a többi alágazathoz viszonyítva — a posta a megelőző tervekénél arányaiban nagyobb, mintegy 16,8 milliárd forint fejlesztési lehetőséget kap. Ez meghaladja az V. ötéves terv fejlesztési összegét, a növekedés üteme azonban a korábbinál lassabb. Az adott körülmények között ez az összeg

A központi vezetőség szóbeli beszámolója

igen jelentős, de természetesen nem teszi lehetővé, hogy minden nehézséget rövid időn belül leküzdjünk.

Több fórumon, több alkalommal elhangzottak azok az okok, amelyek miatt ez most nem lehetséges. A VI. ötéves terv mérsékelt növekedési üteme azonban nem távlati cél. Ha javul a népgazdaság helyzete, akkor újból lehetőség nyílik a posta fejlesztésének felgyorsítására. Alátámasztja ezt a kormány által az elmúlt évben elfogadott — az ezredfordulóig terjedő időszakra szóló — hírközlés-fejlesztési koncepció is, amely hazánk tudományos, technikai és kulturális fejlettségi szintjéhez igazítja a hírközlés fejlesztését, és célként jelöli meg a régebbi keletű és a mai nehézségek megoldását.

Ismeretes, hogy a jelenlegi intenzív fejlődési szakaszban a gazdaságpolitika fő célja az előrehaladás minőségi tényezőinek kibontakoztatása, a termelésben a nemzetközi színvonal megközelítése, a későbbi, lendületesebb, kiegyensúlyozottabb fejlődés megalapozása.

Úgy ítéljük meg, hogy a posta készülő ötéves terve összhangban van ezekkel a központi elvekkel. Alapvető

célja a meglévő szolgáltatások ellátása, minőségük megőrzése és helyenkénti javítása, a távlati koncepcióban meghatározott fejlesztés megalapozása. El kell fogadni ezért, hogy a hangsúly — esetenként a mennyiségi fejlesztés terhére is — a ma már elodázhatatlan rekonstrukcióra tevődik át, vállalva azt a népszerűtlen következményt is, hogy a kielégítetlen igények a tervidőszak végére növekedni fognak.

Az elavult postahivatalok korszerűsítése, gépesítése, a nemcsak erkölcsileg, hanem fizikailag is többszörösen elhasználódott központok és kiszolgáló berendezések, valamint a távközlési hálózatok rekonstrukciója, megbízhatóságuk fokozása és a gyors hibaelhárítás feltételeinek megteremtése nemcsak postai érdek.

A VI. ötéves terv koncepciója továbbra is elsőbbséget ad a távbeszélő-szolgáltatásnak. A fejlesztésen belül azonban növekszik a rekonstrukció részaránya, azért, hogy a szolgáltatás sokkal biztonságosabb, jobb legyen.

Gazdasági és politikai jelentőségénél fogva egyetértünk ennek a szolgáltatási ágának a kivételezettségével. Emellett

azonban szakszervezetünknek az a határozott álláspontja, hogy az eddigieknél nagyobb figyelmet kell fordítani a postaforgalmi szolgáltatások fejlesztésére, a forgalmi dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítására. Ezért elengedhetetlennek tartjuk a hivatali hálózat, elsősorban az életveszélyes kihivatalok rekonstrukcióját, a nagyon szűkített nagyhivatalok korszerűsítését, a kezelési kisgépek további szaporítását, tipizálását és szakszerűbb karbantartását.

Meggyőződésünk, hogy a tervidőszakon belül a forgalomra, az üzeme fejlesztésre és a szociális, kulturális beruházásokra előirányzott összegekből nem szabad átcsoportosítani a távbeszélő fejlesztésére, mint ahogy ezt az V. ötéves tervben tették. Ez a postaforgalmi szolgáltatások színvonalának romlását idézné elő, ami nem engedhető meg.

A posta munkájának segítése

Szakszervezetünk a következő időszakban is hatékony segítséget kíván nyújtani a postai feladatok teljesítéséhez. Csak a jobb műszaki és gazdasági eredmények teremthetnek biztos alapot életszínvonalunk megőrzéséhez, majd fejlesztéséhez. Szakszervezetünknek, minden tisztségviselőnek — közöttük az első vonalban dolgozó, és így meghatározó szerepű bizalmiaknak

— nagy részt kell vállalniuk a gazdasági munka segítségével, a dolgozók termelési aktivitásának fejlesztéséből.

Szakszervezetünk támogat minden olyan ésszerű kezdeményezést és törekvést, amely a posta gazdasági hatékonyságát növeli, és hozzájárul a posta iránti bizalom erősítéséhez. A folyamatos, jól szervezett munka feltételeit a gazdasági vezetőknek kell megteremtetni; ezt a szakszervezet nem vállalhatja át. De vállaljuk, hogy ahol a feltételek megvannak, a dolgozókat a mozgalom minden eszközével ösztönözzük a szakszerű, pontos, odaadó munkára. Ahol még nincsenek meg, segítjük, ha kell bírálatunkkal is, a megteremtésüket.

A dolgozók a legkülönbözőbb postai munkahelyekről nap mint nap jelzik, hogy vannak ki nem használt belső tartalékok az irányító és a végrehajtó szolgálatban egyaránt. Van, ahol erős az intenzitás, ugyanakkor van, ahol lehet és kell is fokozni az iramot. Sok bosszúságot okoz az idegőrlő és felesleges adminisztráció. Bonyolult elemzéseket, kimutatásokat kell készíteni, hogy azután azok örök időkre eltűnjenek valamelyik íróasztalfiókban. Vannak félreérthető vagy céltalan utasítások, amelyek sok vita és idegenkedés után újabban kell megmagyarázni, esetleg hatályon kívül helyezni.

Tagságunknak azokat a kritikai észrevételeit közvetítjük a helyről a gazdasági vezetők-höz, amelyek a választások alkalmával elhangzottak, és amelyekben intézkedést várnak. Ezekben a kérdésekben tagságunk eseténként elnézősnek tart bennünket is, mert nem lépünk fel a munkát zavaró fegyelmetlen munkásokkal és a feladatukat nem teljesítő vezetőkkel szemben. Ahol ez így van, változtatnunk kell magatartásunkon. A szakszervezeti csoportok, a szocialista brigádok emberformáló ereje, példamutatása sokat segíthet abban, hogy ezek a jogos kifogások megszűnjének.

A szolgáltatások színvonalát, a posta társadalmi megítélését alapvetően befolyásolja a postás dolgozók szakértelme, általános műveltsége, egész magatartása. A korszerűbb berendezések kezelése, az egyre újabb technikai rendszerek alkalmazása képzetesebb dolgozókat igényel. Ezért feltétlenül fejleszteni kell a szakoktatást, növelni kell a szak tudás tekintélyét. Jobban meg kell becsülnünk, népszerűsíteniük kell azokat a dolgozókat,

(Folytatás a 2. oldalon)

Kitüntetések

A kongresszus, illetve a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulóját megelőző napon tüntették ki a társadalmi és szakmai munkában kiváló teljesítményt nyújtó szakszervezeti tisztségviselőket, aktivistákat. Képünkön Benke Gézáné, szakszervezetünk elnöke köszönti a kitüntetetteket a Postás Művelődési Központban rendezett ünnepségen.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a

Munka Érdemrend arany fokozatát

adományozta Horváth Kálmán iszt-titkárnak (Miskolc); a

Munka Érdemrend ezüst fokozatával

tüntette ki Győr Ferenc kv-tagot (Szolnoki Szállítási Üzem), Udvardy Istvánné iszt-elnököt (Budapest 112 postahivatal); a

Munka Érdemrend bronz fokozatát

adta Báthori Zsigmond kv-tagnak (Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem), Pataky Gizella kv-tagnak (Budapesti Távközlési Igazgatóság), Rózsás Ferenc megyei szervezőnek (Székesfehérvár 1 postahivatal), Sövegjártó János kv-tagnak (Veszprém 1 postahivatal), Tanos Lászlóné kv-titkárnak (Postások Szakszervezete).

☆

A Szakszervezetek Országos Tanácsa a

Szakszervezeti Munkáért arany fokozatot

adományozta Aradi József munkavédelmi felelősnek (Erzsébet Távközlési Üzem), Gondos Istvánné szb-titkárnak (Központi Táviró Hivatal), Kovács József osztályvezetőnek (Postások Szakszervezete), Megyeri László kv-titkárnak (Postások Szakszervezete), Ribényi Ernőné tt-vezetőnek (Pécsi Postaigazgatóság), Szabadfi István jszb-titkárnak (Tihany 1. postahivatal), dr. Szarka György kv-tagnak (Budapesti Távközlési Igazgatóság); a

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozattal

tüntette ki Kálai Zoltán bizalmihelyettes (Cegléd, Gócs-üzem), Morvai István szvb-tagot (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Munka Béla kv-tagot (Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság), Németh Béla kv-tagot (Győr 2 postahivatal), Takács Sándor jszb-titkár (Keszthely 1 postahivatal), Timár Lajos ifjúságbizottság-vezető (Szegedi Postaigazgatóság), Zachár Gyözőné kv-tagot (Helyközi Távközlési Igazgatóság).

Szakszervezeti Munkáért oklevelet

kapta Besnyei István szb-titkár (Központi Anyaghivatal), Cser Sándor szvb-tag (nyugdíjas), Dénes Piroska (nyugdíjas), Horváth Béla szvb-elnök (Teréz Távközlési Üzem), Kiss Anna (nyugdíjas), Metzger Ferencné társadalmi aktíva (Beruházási Iroda), Molnár Ferencné szb-titkár (Központi Kábelüzem), Roska Tibor ügyintéző (Postások Szakszervezete), Szabóné dr. Lipcsik Veronika jogsegélyszolgálat-vezető (Budapesti Postaigazgatóság), Szélpál Lászlóné főbizalmi (Szegedi Postaigazgatóság), Takács Márta bizalmi (Nyergesújfalu postahivatal), Zsiri István szb-titkár (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság).

☆

A közlekedés- és postaügyi miniszter a

Kiváló Munkáért

kitüntetést adta Bodonczy Lászlóné kv-tagnak (Szombathely 1 postahivatal), dr. Homlokos Emil jogsegélyszolgálat-vezetőnek (Miskolci Postaigazgatóság), Lajkó Mihály bizalmi (Csongrád megyei Távközlési Üzem), Smiger Jánosné bizalmihelyettesnek (Polgár postahivatal);

Miniszeri Dicsérettel

tüntette ki Bottyán János bizalmi (Postások Szakszervezete), Kóré Gyuláné jszb-titkár (Dombóvár 1 postahivatal), Póta István kv-tagot (Központi Járműtelep).

☆

A posta vezérigazgatója

Vezérigazgatói Elismerést

adományozott Csala László szb-titkárnak (Vezeték nélküli Távközlési Felügyelőség), Dzubák Miklósné bizalmi (Rákospalota 1 postahivatal), Ispán István nyugdíjasnak, Kovács Katalin politikai munkatársnak (Szegedi Postaigazgatóság), Vámos György főbizalmi (József Távközlési Üzem).

(Folytatás az 1. oldalról)

akik mesterei szakterületüknek.

A szakma alapos elsajátításának előmozdításával, szépségének, perspektívájának felismerésével járulhatunk hozzá ahhoz, hogy a postához nagy számban kerüljenek új dolgozók itt maradjanak, hivatásuknak tekintsék ezt a munkát.

Szakszervezetünknek nagy a felelőssége abban, hogy erősítsük a dolgozók szocialista tulajdonosi szemléletét, abban, hogy tekintélye legyen a tudásnak, a közösség felelős szolgálatának. Ebben nagy szerepe van a tisztségviselők és a gazdasági vezetők személyes példamutatásának és igényességének, annak a politikai és erkölcsi felelősségnek, amely nemcsak a feladatot véghezvivő munkaerőt látja, hanem észreveszi benne az érző, gondolkodó, céltudatos embert is.

A jövőben a műszaki fejlesztésben, a technológiai folyamatok korszerűsítésében további jelentős feladatok várnak a műszaki és forgalmi szakemberekre, az értelmiségi dolgozókra.

Szakszervezeti szerveink munkájuk során jobban támaszkodjanak rájuk. Igényeljük, ösztönözzük, segítjük kezdeményezéseiket. Szervezzük az ezeket szolgáló munkamegbeszéléseket, vitákat, segítjük javaslataik megvalósítását, a szellemi szférában rejlő tartalékok hasznosítását.

A belső tartalékok mozgósításában, a postai feladatok teljesítésében különösen nagy szerepük van a szocialista munkamozgalmaknak. A szocialista brigádok, az egyéni versenyek résztvevői sokat tettek azért, hogy újat, jobbat nyújtsanak, hogy a posta soron kívüli vagy többletfeladatokat megoldja, hogy nehéz körülmények között is biztosítva legyen a szolgáltatás folyamatosága.

Mivel a munka fokmérője — az elvégzett tennivalók mennyisége mellett — egész tevékenységünk határfoka, a szocialista munkaversenyt is ilyen célokra kell irányítani, amelyek munkánk hatékonyságát növelik. Fő tevékenységünk pedig a postai szolgáltatások minél jobb ellátása, tehát elsősorban arra kell törekednünk, hogy a kezdeményezések a hírközlés minőségének javítására irányuljanak, úgy, hogy eközben ésszerűen gazdálkodjunk az élők munkával, anyagokkal, az energiával és csökkentjük a szolgáltatások önköltségét. Ehhez szigorú munka- és technológiai fegyelemre van szükség, s ez újabb széles teret nyit a munkaverseny-vállalások előtt.

Több segítséget kell adnunk ahhoz, hogy a vállalatok kezeltetői legyenek, a terveket az alapvető helyi postai feladatok megoldására irányuljanak, az egyes munkahelyekre, brigádokra, személyekre határozzák meg a tennivalókat. Brigádjaik képesek arra, hogy felismerjék az időszaki feladatokat, újabb szint vigyenek a nemes mozgalomba. A következő évek élenjáró brigádjai azok lehetnek, amelyek mindenki megelégedésére, takarékosan dolgoznak, képezik, művelik önmagukat, s önzetlenül részt vesznek a közéletben.

Fejlesztetni kell a munkaverseny demokratizmusát, nyilvánosságát, tömeghatását. Ehhez nagymértékben hozzájárul a folyamatos tájékoztatás, a versenyeredmények rendszeres értékelése, az anyagi és erkölcsi elismerés. Meg kell találni a módját annak is, hogy a szétszórtan működő kishivatalok dolgozói is egyre jobban kapcsolódhassanak a mozgalomba.

A dolgozók részvétele az irányításban

Szakszervezetünk egyik legfontosabb feladatának tekintjük az üzemi demokrácia fejlesztését, a dolgozók részvételének erősítését a feladatok kialakításában és végrehajtásában. Ezt az egyik legfontosabb hajtóerőnek tekintjük. Minden demokratikus fórumot fel kell használni erre a célra, kiváltva a választások során létrejött bizalmi testületeket és szakszervezeti csoportokat.

Minden olyan kérdést, amely a postát és a dolgozókat hely-

zetét érinti, nyíltan, közérthetően, alternatív javaslatokkal és idejében a bizalmi testület elé kell terjeszteni. A feladatok, a gondok őszinte feltárása, a kivezető utak körvonalazása és az erről folyó eszmecsere nagy erőt ad a helyes döntéshez.

Arra törekszünk, hogy a bizalmi testületek egyre inkább a dolgozók véleményének felismerő, formáló, befolyásoló és érvényesítői legyenek. Nem szabad félni attól, hogy nézetek, érdekek ütköznek meg. Csak az őszinte, nyílt vita segítheti elő, hogy az ellentmondások felszínre kerüljenek, a feszültségek feloldódjanak, helyes döntések születessenek. Ez fogalmazódott meg legáltalánosabban tagságunk részéről is.

Keresztül kell vinnünk, hogy a demokratikus döntést kövessen a dolgozók gyors tájékoztatása és mozgósítása a határozatok megvalósítására. Szinte közhely, hogy a jog nálunk együtt jár a kötelességgel. Szakszervezeti testületeink és a bizalmi képviselői feladata nemcsak azt jelenti, hogy képviseljük és érvényesítjük dolgozóink véleményét. Ugyanilyen fontos, hogy meggyerjék a tagságot a demokratikusan hozott döntések elfogadására, támogatására és fegyelmezett végrehajtására.

Élet- és munkakörülmények

Szakszervezetünk a posta munkáját segítő tevékenysége mellett szüntelenül nagy figyelmet fordított arra, hogy a gazdasági eredményekkel párhuzamosan javuljanak a postás dolgozók élet- és munkakörülményei, fokozódjon anyagi és erkölcsi megbecsülésük. Külön hangsúlyozzuk, hogy a X. kongresszuson kitűzött fő érdekvédelmi célok — a nehézségek ellenére — alapjában véve teljesülnek. Csak kiemelni, hogy a tervezett meghaladó mértékben növekedtek az öt év alatt a bérek, a keresetek. Bevezették a postán a műszakpótlékot, a törzsgárdajuttatást. Jelentős volta lakásépítés támogatása, az üzemi étkeztetés, az óvodák és bölcsődék fejlesztése.

A párt XII. kongresszusán elfogadott életszínvonal-politika a kialakult életszínvonal megőrzését tűzi ki célul. A mai körülmények között ennél többet nem igényelhetünk.

A szerényebb anyagi eszközök, még pontosabb, felelősebb érdekegyeztetést tesznek szükségessé, az elosztási módszereinek finomítását igénylik. Ami van, azt kell jobban, demokratikusabban és igazságosan elosztani, megfelelően rangsorolva, teljesítményekhez, minőséghez kötvé.

A határozati javaslatban reális és megalapozott célokat igyekeztünk kitűzni. A javaslat vitája során ezek igen nagy érdeklődést váltottak ki, a résztvevők megerősítették azokat. A postás dolgozók kérései, jogos igényei arra köteleznek bennünket, hogy az élet- és munkakörülményekkel kapcsolatos egyes kérdésekre már most határozottan alakítsuk ki szakszervezetünk álláspontját.

Az elmúlt öt év alatt a posta többletfeladatokat, gyorsabb ütemű és nagyobb mértékű fejlesztést valósított meg,

mint a korábbi középtávú tervidőszakok során. Ezt nem követve kellő mértékben a postás dolgozók jövedelmének, szociális és munkakörülményeinek javulása. Emiatt különböző feszültségek keletkeztek, amelyeket fokoztak az elmúlt évek árindexkedései is.

Szakszervezetünk jelezte ezeket a feszültségeket, képviselte a dolgozók érdekeit, igényeit a posta vezetőinél. Közös erővel léptünk fel, érveltünk azért, hogy a posta a bérlamaradás mérsékléséhez külön bérpreferenciát kapjon. Ezt részben sikerült elérni. Az intézkedések kedvező hatásai voltak — ezt a dolgozók elismerik és nagyra értékelik —, de a hosszú idő óta felgyülemlett bérigondokat nem oldották meg. Nehézségeink ezért továbbra is fennállnak. A postai bérek más ágazatok azonos vagy hasonló munkaköréhez viszonyított elmaradása a fejlődés ellenére megmaradt.

A régóta húzóódó, tartós feszültség feloldására még a népgazdasági átlagot valamivel meghaladó éves bérérfelértékelési lehetőségek és az alkalmanként külön preferenciák sem voltak elegendők. A postás dolgozók ezt szívélyesen várják el, hogy kongresszusunk állást foglaljon e kérdésben.

Szakszervezetünk megalapozottnak tartja azt az igényt, hogy a postán a VI. ötéves terv folyamán központi bérpolitikai intézkedésre kerüljön sor. Ismerjük, és nem kívülről tekintjük meg a népgazdaság helyzetét, ezt az igényünket ennek tudatában, felelősséggel képviseljük a kormány előtt. A postai bérek központi rendezése szükséges ahhoz, hogy az elmaradás mérséklődjön, mivel a posta saját erőforrásaiból — a jelenlegi szabályozók keretében — javuló munkával sem tudja ezt megoldani. A postás dolgozók munkájának társadalmi fontosságához méltó, igazságos anyagi — és ezzel együtt erkölcsi — elismerése lényeges feltétele annak, hogy a posta el tudja látni növekvő feladatait.

A határozati javaslat előzetes vitái azt is megerősítették, hogy kezdeményezni kell a postai bérrendszer egyes elemeinek korszerűsítését. Ugyancsak szükséges, hogy újból áttekintsük az alap- és mozgóbérek arányát, a pótlékok rendszerét és mértékét, és kezdeményezzük ezek korszerűsítését is. Szakszervezetünknek továbbra is az a törekvése, hogy a béreket és kereseteket mindenekelőtt az alapbér határozza meg. Az alapbérre kell emelni! A differenciálás és ösztönzés alap eszköze ez legyen!

A pótlékokról szólva hangsúlyozzuk, hogy csak azokban a munkakörökben és olyan munkákban szabad fizetni, amelyekben ezt a különleges körülmények egyértelműen indokolják. Úgyelünk kell viszont arra, hogy ezeknek a pótlékoknak az értéke ne devalválódjék. Elsősorban a műszakpótlékot és a pénzkezelési pótlékot kell emelni.

A bizalmiak és a szakszervezeti bizottságok a gazdasági vezetőkkel együtt a bérérszénél és a jutalmazásban lépjenek fel jobban, az egyenlőségi ellen; és gondoskodjanak róla, hogy azok kapjanak több bért, akik többet és jobban dolgoznak.

Jogosnak tartjuk azokat a bíráló megjegyzéseket, amelyek sürgették a postaszervek és a szakszervezeti bizottságok, a bizalmi testületek hatáskörének, felelősségének növelését a bérelosztásban. Ezért a VI. ötéves tervidőszakban szakszervezetünk olyan bérpolitikai magatartást javasol kialakítani, hogy az éves bérérfelértékelési lehetőségeknek legalább 50 százalékát a gazdálkodó postaszervek szabad rendelkezésű részként kapják meg.

A posta létszámhelyzete, munkaerő-gazdálkodása sokat vitatott és évről évre visszatérő kérdés. Az utóbbi két évben részben külső körülmények, részben belső intézkedések hatására — különösen vidéken — kedvezőbb lett a helyzet. Csökkent a munkaerőhiány, mérséklődött a fluktuáció, de még mindig nem kielégítő a létszámösszetétel és a szakképzettség. Változatlanul komoly munkaerőgondokkal küszködünk Budapesten és egyes vidéki nagyvárosokban, a nagy forgalmú hivatalokban, a hálózatépítés terén, a fizikai munkakörökben.

A különböző postaszervek létszáma — az utóbbi két évet kivéve — nem eléggé arányosan fejlődött. Bizonyos mértékben visszaradott a forgalmi és műszaki végrehajtó szervek, ugyanakkor tovább növekedett a nem alaptevékenységet ellátó kiszolgáló részlegek létszáma, valamint az irányító apparátusi és az adminisztratív létszám. Ezen fokozatosan változtatni kell a fő tevékenységet ellátó, a közönséggel közvetlenül kapcsolatban levő munkaterületek javára. Támogatjuk az irányító apparátusok létszámának olyan csökkentését, amely párosul a munka, a teendők áttekintésével. Nem hálás, de szükséges feladat ez. Emberségesen, megfelelő előkészítéssel és a törvényesség megtartásával kell ezt végrehajtani, abból az alapelvből kiindulva, hogy a postának minden becsületes, munkáját szerető dolgozóra szüksége van.

A dolgozók érdeklődését megragadta, hogy a VI. ötéves tervben sor kerülhet az ötnapos munkahét bevezetésére. Szeretnénk elérni, hogy a posta a többséggel egyidőben, lehetőleg az első között térhessen át az ötnapos munkahétre. Indokolja ezt munkánk jellege, az általános munkarendtől eltérő foglalkoztatás és nem utolsósorban a növekvő dolgozók nagy száma. Mivel az áttérés nem járhat a munkaidőátlap és a szolgáltatások szűkítésével, a posta vezetőinek — szakszervezetünkkel együttműködve — igen megfontoltan és alaposan fel kell rá készülniük.

Nem zárhatjuk ki a kongresszusi teremből a vasárnapi hírlapkézbesítés megszüntetésének témáját, amely a választások, a határozati javaslat vitája során csaknem mindenütt napirendre került. Úgy véljük, hogy a vasárnapi hírlapkézbesítés módjának megvizsgálása indokolt. Javasoljuk: a kongresszus bízta meg a központi vezetőséget, hogy folytassa tovább az erre irányuló tárgyalásokat, tegyen konkrét javaslatokat. Valamennyien természetesen tartjuk, hogy amíg változás nem következik be, ezt a szolgáltatást is legjobb tudásunkkal látjuk el.

(Folytatás a 3. oldalon)

Szociálpolitika

Az V. ötéves terv időszakától kialakult a szociális tervezés és beszámoltatás rendszere. A posta a dolgozók szociális ellátásának javítására az V. ötéves tervben minden eddigénél nagyobb összeget fordított. Megoldottunk néhány jelentős gondot, például korszerű szállást építettünk, sokkal többet költöttünk lakástámogatásra, mint bármikor, fejlődött az üzemi étkeztetés, s bár a tervnél szerényebb mértékben, de fejlesztettük az üdültetést. Előbbre léptünk a munkakörülmények javításában is.

Nehéz összefoglalni azt a sokoldalú munkát, amelyet az elmúlt öt évben szakszervezetünk a szakszervezeti bizottságokkal, a bizalmiakkal, a jogsegélyszolgálatban dolgozó munkatársakkal együtt tett a dolgozók érdekeinek védelméért, szociális helyzetük, munkakörülményeik javításáért, napi ügyeik lelkiismeretes intézéséért. Ezt tagságunk elismeréssel nyugtázta a választásokon. De néhány dologért bíráltak is bennünket, mert nem voltunk eléggé következetesek, határozottak. Ilyen például a munka-, védő- és egyenruha-ellátás akadozása.

Általános gondként vetik fel a postás dolgozók a lakáshoz jutás nehézségeit és nagy költségeit, amelyek különösen a fiatal, családot alapító szaktársainkat sújtják.

Mi ezeket az észrevételeket, jogos igényeket, bírálatokat összegeztük, és amit az anyagi lehetőségek engednek, azt a posta VI. ötéves tervében megoldásra javasoljuk. A fő figyelmet a dolgozók többségére érő szociális fejlesztésre, és az e célra rendelkezésre álló összegek nagyon megfontolt, takarékos felhasználására irányítjuk.

Abból kiindulva, hogy a bérén kívüli juttatások szerves részét képezik az életszínvonalnak, az a célunk, hogy a már meglévő juttatások elért szintjét fenntartsuk, sőt egyes területeken szerény mértékben fejlesszük. Ezért a dolgozókról való gondoskodás végett továbbra is alapvető feladatunknak tekintjük a szociálpolitikát. Elsősorban az üzemműköztetést, a gyermekintézményeket, a lakásépítési támogatást, az üzemorvosi ellátást és az üdültetést kívánjuk fejleszteni.

A tisztségviselők felelőssége

Ahhoz, hogy mindazoknak a követelményeknek, amelyeket fő vonalaiban a kongresszus elé terjesztettünk, eleget tudjunk tenni, elengedhetetlen egész szakszervezeti életünk fejlesztése. Ehhez minden alapunk megvan. A választások során javultak a személyi feltételek. Tehetséges, ügyünk iránt elkötelezett, a szakszervezeti, politikai munkát szerető és iránta fogékony tisztségviselők, aktivisták kerülnek funkcióba. Átalakult, korszerűsödött szervezeti rendszerünk. A bizalmi munka jelentőségének növelése, a bizalmi testületek megalakulása min-

den tekintetben nagy lehetőség feladataink jobb ellátásához.

Részletezés nélkül is nyilvánvaló, hogy a következő öt évben is a bizalmiak, a bizalmi testületek érdemi munkájának fejlesztése szervezeti életünk központi kérdése, hiszen az ő helyük, szerepük fontossá tétele egyúttal a tagság befolyásának növelését is jelenti. Nem feledkezhettünk meg arról, hogy ez az alapvető cél. A bizalmi munka erősítése egész tevékenységünket a tagság felé irányítja, a szakszervezet hivatásának jobb teljesítését szolgálja. A szakszervezetek, a bizalmiak jogai a dolgozók jogai. Ezért szakszervezeti szerveinknek, bizalmiainknak nemcsak joguk, hanem kötelességük is, hogy ezekkel megfelelően éljenek, az ellentmondások megszüntetésén fáradozzanak. Indokolt fellépéseikkel a munkáshatalom, a dolgozók nevében és érdekében járnak el. Ezt mindenkinek az ehhez méltó felelősséggel kell megítélnie és kezelnie.

A bizalmi csak akkor dolgozik jól, ha a tagság többségének álláspontját képviseli, és ha a csoportjával minden lényeges feladatot, döntést megbeszéli, együtt él és tevékenykedik vele a kitűzött célokért, formálja a közösséget; táplálja a munkához való szocialista viszonyt, ápolja a jó munkahelyi légkört, segíti a közös gondolkodást, és az ügyüket előre vivő egységes cselekvést.

Tagságunk nem a jogkörök és nem az általános elvek, hanem a napi gyakorlat, saját személyes tapasztalatai alapján értékeli a szakszervezet tevékenységét, és él a szervezett által nyújtott lehetőségekkel. A megvalósított intézkedések, az elvégzett munka milyensége és fogadtatása a próba. Ez kevesebb határozatot, több kézzelfogható cselekvést, problémaérzékenységet, friss és gyors reakciót, a képviselő és a megoldásra való törekvés képességét tételezi fel. Ehhez kevés maga a megbízatás, és kevés hozzá a jó szándék is. A szakszervezeti munkát meg kell tanulni. Segítenünk kell, fel kell készítenünk a bizalmiakat mindennapi feladataikra.

A szakszervezeti munka továbbfejlesztésének alapját a társadalmi haladásból fakadó új igények sokoldalú figyelembevétele, anyagi és szellemi előrelépésünk legfőbb szükségleteinek gondos elemzése képezi. Igazodnunk kell az új igényekhez, a következő évek várható követelményeihez. Ezt csak akkor érhetjük el, ha az egész mozgalom a maga céljaitól tevékenységével tudatosan hat a dolgozók szocialista szellemű gondolkodására, magatartására. Ehhez az szükséges, hogy minden tekintetben jobban közeledjünk az egyes emberekhez. Ne általában, hanem személyre szólóan foglalkozzunk gondjaikkal. Egyre kevésbé dolgozhatunk csak „általában”, mind a gazdaságot segítők, mind az érdekérvényesítő munkánkban.

Az általános célokat konkrétan, az egyes dolgozók számára közérthetően, a helyi viszonyokra alkalmazva kell megfogalmaznunk és elvégeztetnünk. Ehhez korszerűbb szemléletre, munkastílusra van szükség, amelynek nélkülöz-

hatetlen jegye a megújulásra való képesség, az új iránti fogékonyság, a kezdeményező-készség, a bátor kiállás, az érdekviszonyokban való eligazodás, és nagyon szoros élet- és emberközelség.

A hatékonyabb munka, az eseményekre gyakorolt hatás a konkrét kérdésekben rejlik. Az élet és tagságunk konkrét kérdéseket tesz fel, ezekre konkrét, kielégítő, meggyőző válaszokat kell adni, és szükség szerint intézkedni.

Ahhoz, hogy előrehaladhasunk, szembe kell néznünk tevékenységünk újból és újból visszatérő fogyatékosságaival, zavaró és bosszantó hiányosságaival. Meg kell szabadítanunk mozgalmi munkánkat formális, esetenként túl általános, bürokratikus elemeitől. Például a sok írás, adminisztráció helyett az élő, a dolgozók körében végzett, közvetlen politikai munkát kell előtérbe helyeznünk.

Szakszervezetünk a posta különböző szintű gazdasági vezetőivel közös célokért dolgozik. Közben természetesen viták is lezajlanak, mind az üzemi demokrácia fórumain, mind a testületi munkában. Másképp látjuk mi ugyanazt a szakszervezetben, mint a gazdasági vezetők. Ez így van rendjén. Mi a szakszervezeti tagság tapasztalataira, elgondolásaira, javaslataira alapozva dolgozunk ki véleményünket, álláspontunkat. Ez a fő hivatásunk. Sokszor viszont korlátozott erőforrások felhasználásáról kell véleményt mondanunk vagy döntenünk. Ilyenkor gondosan és felelősséggel kell vállalnunk a rangsorolást. Támogatunk a jövőben is minden olyan, megalapozott gazdaságvezetői elképzelést, amely segíti a postai feladatok megoldását, a dolgozók élet- és munkakörülményeinek, munkaerőköltségeinek javítását. Ugyanakkor határozottan fellépünk a törvényességért, a határozatok végrehajtásáért, a dolgozókat megillető anyagi, erkölcsi juttatásokért, a jogos és megoldható igények kielégítéséért, a dolgozók javaslatainak érvényesítéséért. Ez is hivatásunkból fakad. Nem szabad szemet hunyni a dolgozókat érintő egyetlen helytelen intézkedés fölött sem, vállalva egyes esetekben a nagyobb ütközést is.

Köszönet a helytállásért

Befejezésül a központi vezetőség megbízásából és kongresszusunk nevében tiszta szívből köszönetet mondok a tisztségviselőknek, aktivistáinknak becsülettel, odaadással végzett munkájukért, helytállásukért, áldozatvállalásukért, amellyel hozzájárultak a X. kongresszus határozatának valóra váltásához. Külön köszönöm azoknak a tisztségviselőknek a munkáját, akiket az eddig lezajlott választásokon nem választottak újra. Kérem őket, ne szakadjanak el tőlünk, továbbra is vegyenek részt a mozgalomban, és segítsék elő közös ügyünk megvalósítását. Az újonnan választott tisztségviselőktől pedig azt kérem, dolgozzanak úgy, hogy megtartsák, erősítsék dolgozótársaik bizalmát, megbecsülését, szolgálják híven valamennyi postás dolgozó közös ügyét, érdekeit.

Elismerés a jó munkáért

Emberszeretet nélkül lehetetlen

A tihanyi postahivatal nemrégiben nyugdíjazott vezetőjének pályafutása Vágssellyén kezdődött. 19 éves korában fizetés nélküli kiegészítőként dolgozott egy olyan, méltóságos címet viselő postamesster keze alatt, aki történetesen értéke is a dolgát, így — a Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal frissen kitüntetett — Szabadfi István tanulni is tudott tőle. Postás múltjának a felszabadulásig megtett további fontos állomása volt még Celldömölk: itt a pályaudvari tiszti teendőket látta el, s közben kitűnő eredménnyel egy szaktanfolyamot is elvégzett.

1945 óta szakszervezeti tag; a mozgalomba a családalapítással egyidőben, 1949-ben kapcsolódott be aktívan: először bizalmi volt, majd nyolc éven át a csomai jszb elnöke. 1957-ben nevezték ki a tihanyi hivatal élére; emellett látta el — az utolsó választásig — a balatonfüredi jszb titkári feladatait, s nyugdíjaztatása előtt egy ideig a soproni területi bizottságnak is tagja volt.

Mint mondja: a szakszervezeti munka — amely emberszeretet nélkül elképzelhetetlen — eltette. A fővárosi szociális otthonból haddan Jobaházára költöztetett postás nyugdíjasokhoz is ezért kerékpározott ki minden hónapban rendszeresen, s ha mást nem tudott, jó szót vitt nekik.

A posta szolgálatában majd 40 esztendő eltelt, s a mozgalomért több mint 30 éven át dolgozó nyugdíjas hivatalvezető (akinek szintén postásnak tanult két fia közül az egyik hű is maradt apja foglalkozásához) szívére teszi a kezét, úgy vallja: teljesen váratlanul érte e rangos elismerés. Pedig nyugtalmában vonulása alkalmával úgy adták át a búcsúajándékot, hogy remélhetőleg értékesebbet is kap még.

— Azt tudtam — jegyzi meg —, hogy nem mindenkit hívnak fel Budapestre. De, hogy ilyen öröm ér! Amiben csupán annyi az úrm, hogy az évek elrepültek, hogy 'nem folytathatom olyan aktívan ezt a munkát, ahogyan szívből szeretném.

Túl magas a saját mérce

A halk szavú, szerény asszony rövid beszélgetésünk alatt is többször azt ismételteti, hogy a jövőben még többet szeretne tenni: pótolni az elmulasztottakat. Noha nem mondja ki, a szavaiból mégis kitetszik, hogy az önmaga elé állított mérce magas, és mint igényes emberek általában, úgy érzi: folyton alatta marad.

Ribényi Ernőné, a Szakszervezeti Munkáért arany fokozat kitüntetettje, 1950-ben kezdett dolgozni a harkányi postahivatalban, ahol ugyan nem sokáig tevékenykedett, mégis sokat tanult egykori főnökeitől. Még ebben az évben a Pécsi Postaigazgatóságra került bérletszámolónak, majd a rákövetkező esztendőben — e munkakör mellé a munkügyi teendőket is elvállalva — a szigetvári körzeti hivatalba. Ennek megszűnte után ment vissza az igazgatóságra, s ott 1954 óta felváltva végez munkügyi előadói, illetve terves feladatokat.

A szakszervezetnek munkába lépése óta tagja, s ez idő tájtban az ifjúsági szervezettségében is vállalt tisztséget. 1954 óta pedig máig megszakitás nélkül látja el a szakszervezeti bizottságban a területi tfelelősi teendőket. Véleménye szerint valamennyi szakszervezeti munka közül ez a legszébb, de egyben a legnehezebb is. Mert hiába szeretne a tfelelős például kivétel nélkül mindenkinek beutalót szerezni, ha az igénylők száma mindig több, mint a hely.

Az öregek gondjait különösen a szívén viseli, ezért is vállalta a nyugdíj-előkészítés szintén nem könnyű kötelezettségeit: ennek egyedül ő a gazdája a nagy létszámú igazgatóságon. Segítségért persze sok helyre fordulhat: négy megye is támogatja munkájában. És belátó társa szintén postás férje is, aki nem veti szemére, ha otthon, gyakran a késő órákig, igyekszik „pótolni az elmulasztottakat.”

Az embereket nagyon szereti; megértésük-höz, a velük való bábni tudáshoz, saját türelmes természetén kívül, a felsőfokú munkügyi tanfolyamon tanult pszichológiai ismereteket is „beveti”. És mint annyi hozzá hasonló korú lelkes tisztségviselőnek, neki is

az a leghőbb kívánsága, hogy munka- és ügyszeretetéhez, tevékenységéhez még sokáig hozzájáruljon az elengedhetetlen egészség.

Nem kell külön fogadónapot tartani

Gondos Istvánné, a Posta Központi Táviró Hivatal szb-titkára szinte gyermekfejjel kapcsolódott be a munkásmozgalomba: éppen hogy elvégezte a középiskolát, amikor már párttagként tevékenykedett az ifjúsági szervezetben. Titkára volt a DISZ-nek, később a KISZ-nek, 1963 és 1973 között pedig a táviróhivatal pártvezetőségi tagjaként végzett politikai munkát.

Tíz esztendeje áll ugyane posztaszerv 9 tagú szakszervezeti bizottságának az élén. És mert a 634-es létszámú hivatal dolgozóinak nagy többsége nő, ez az elintézendő feladatokat is meghatározza. Nevetve mondja: azért nem tart fogadónapot, mivel neki a nap minden órája az: a taja állandóan tárva-nyitva áll. És mert mindenkit ismer, mindenki ismeri őt (1949 óta dolgozik a postánál különböző beosztásokban: 1951-től máig mostani munkahelyén, ahol jelenleg üzembiztonsági előadó és tükvezető), „mindenk Magdijához” mindenki bizalommal fordulhat.

Arról vallatva a Szakszervezeti Munkáért arany fokozattal kitüntetett csupa energia szb-titkár, vannak-e különösebb nehézségei ebben a tisztégében, azt válaszolja, hogy — köszönhetően a gazdasági és politikai vezetőkkel való jó együttműködésnek — említésre méltók nincsenek, ami viszont nem azt jelenti, hogy a közösség, a jó ügy érdekében nem kell olykor vitatkozni.

— Enélkül azonban nem is lehet eredményesen dolgozni — fűzi hozzá végezetül. — Hiszen más szempontok vezérlik a gazdasági, és megint mások a társadalmi vezetőket. A lényeg az, hogy végül is ugyanazt akarjuk.

Amit pedig az eljövendő esztendőkből szeretnénk még elérni, az, hogy egészséggel bírkam a leendő feladatok ellátását, s hogy a sok fiatal lány és asszony közül olyan „csapatkapitány” utánpótlást neveljünk, amely teljes erőbedobással viszi tovább a szakszervezeti csapatmunka szép ügyét.

A tagság ügyei jó kezekben vannak

Hogy mire emlékezem vissza a legszívesebben ezen a napon? Hirtelenjében arra, hogy az 1974–75-ös tanévben, a szakszervezeti és a gazdasági vezetőség együtt először szervezett Keszthely városban dolgozók általános iskoláját — kihelyezve a mi hivatalunkba. Aki beiratkoztak, kivétel nélkül elvégezték, köztük egy 56 éves szaktárs is. A másik pedig az, hogy a keszthelyi postások az utolsó 10 esztendőben összesen nem kaptak annyi lakást, mint 1980-ban. Talán ezek is közrejátszottak abban, hogy néhány nappal ezelőtt azt írta a vindornyaszföltsi szakszervezeti csoport az szb-nek, hogy a kongresszus határozattervezetével egyetértének, s úgy érzik, ügyük jó kezében van. Nagyon jólesett olvasni ezt a levelet...

A fentieket Takács Sándor, a Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozattal kitüntetett jszb-titkár válaszolta a faggatásunkra; a keszthelyi hivatalban egy 420 tagú alapszervezet fordulhat hozzá minden gondjával, bajával.

A postához 1959-ben szegődött mozgópostakézelő és utazószolgálatosként — miközben egy tanfolyamot is elvégzett —, 1966-ig dolgozott a fővárosban. Ekkor meg-nősült, s mivel asszonya Keszthely környéki, e városba kérte áthelyezését. Itt először szintén mozgóposta-kezelő, később járatkezelő és rovatoló volt, majd 1975-ben, a postaforgalmi technikumban szerzett érettségi után, munkügyi előadó lett. (Jelenleg a felsőfokú postatizszi tanfolyam másodéves hallgatója.)

Munkáját a szakszervezetben 13 esztendeje kezdte el; először bizalmiként, később a keszthelyi postahivatal szb-titkáráként töltött be tisztséget. 1974-ben vállalta el a jszb-titkári feladatokat, melyeknek 38 kishivatal dolgozóit a legjobb tudása szerint, felelősségteljesen igyekszik eleget tenni.

Nehezebb feltételekkel is elismerésre méltó eredmények

Kivonat a központi vezetőség írásos beszámolójából

A szakszervezet az elmúlt években is feladatának tekintette és folyamatosan segítette az V. ötéves tervben meghatározott célok elérését. Ezek alapvetően megvalósultak.

A postaszolgálat területén (levél, csomag, takaréka) a stagnálás, sőt egyes szolgáltatásokra (pl. hírlap) a csökkenés jellemző. A tényezők általában alatta maradnak az ötéves előirányzatoknak. Egyenletesen fejlődött a telexforgalom, dinamikusan nőtt az állóeszköz-fejlesztések döntő hányadát hasznosító helyi és helyközi távbeszélő-szolgáltatás teljesítménye.

A tervidőszakban az állóeszköz-állomány bruttó értéke 9 milliárd forinttal nőtt. Az átlagos állományi létszám 62 467; ez 6000-rel haladja meg a IV. ötéves tervidőszak átlagát.

A teljesítményérték dinamikus növekedésénél nagyobb mértékben nőtt a ráfordítás, a tervezett 36,4 százalékkal szemben 59 százalék feletti az emelkedés.

Az V. ötéves tervben állóeszköz-fejlesztésre 12,5 milliárd forint állt a posta rendelkezésére. A terven felüli távbeszélő-fejlesztésre külön 1,6 milliárd forintot biztosítottak. A fejlesztési forrás ágazatok közötti megoszlási aránya: vezetékes távközlés 69 százalék, vezetékek nélküli távközlés 12,5 százalék, postaszolgálat 9,6 százalék, üzemfejlesztés 5,7 százalék, szociális, kulturális 3,2 százalék. A beruházások 53 százaléka saját forrásból, 47 százaléka állami költségvetésből valósul meg.

A postaforgalom javítására tervszerűen folyt a központosított szállítási hálózat kialakítása, tovább folytatódott a gőchivatali hálózat kiépítése. A gépesített feldolgozásra megtörtént az első lépések, a kedvezőbb munkaerőhelyzet folytán a szolgáltatás ellátásának feltételei javultak, de a fővárosban a munkaerőhiány továbbra is komoly nehézséget okoz. Az erőfeszítések és az elért eredmények ellenére a közönség megítélése a szolgáltatás színvonaláról számottevően nem változott.

A távbeszélő-szolgáltatásnál a fejlesztés mellett jelentős a rekonstrukciós feladat. A főközpont-kapacitás tervezett 127 000-es tiszta szaporulatához további 45 000 tervben felüli vállalkozás járult, amiből

35 000 állomást Budapesten, 10 ezret vidéken kapcsolnak be. Kettő kivételével már valamennyi megyeszékhelyet bekapcsoltak a távhívóhálózatba. A távbeszélő-forgalom 85 százaléka automatizált rendszeren keresztül bonyolódik le. A jelentős fejlesztések ellenére 2400 helyszégen manuális központok üzemelnek. A hálózatok üzembiztonsága, a hibaelhárítás — elsősorban Budapesten — az elvárható szint alatt maradt.

A távirószolgálatnál a tervidőszakban mind a postai, mind az előfizetői hálózat egyenletesen fejlődött.

A rádió- és televízió-előfizetők száma elérte a telítettségi szintet. Két egyedi nagyberuházás valósult meg: a taliándörögdi úrtávközlési földi állomás és a középhullámú solti rádióadó. A tévé I. műsorának gerinchálózata már a korábbi tervidőszakban kiépült. A műsor az ország 94 százalékán vehető. A II. tévéműsornál bővült a gerinchálózat, az ellátottság itt 54 százalék. Az urh-műsorszórásnál befejeződött a gerinchálózat kiépítése. Így a Kossuth-műsorról való ellátottság meghaladja a 90, a Petőfi-műsornál pedig megközelíti a 80 százalékot. A 3. műsornál az ellátottság 94 százalékos.

A szakszervezet részvétele a tervezésben és a munkaversenyben

A központi vezetőség megtervezte a posta ötéves, illetve éves terveit, a gazdálkodó szakszervezet szakszervezeti szervei a posta, illetve a postaszerv előző évi munkájáról szóló beszámolót és a tárgyi évi terveket értékelték és vitatták meg.

A bizalmi hatáskörök bővítése és az üzemi demokrácia fórumainak és a fórumok hatáskörének kiszélesítése óta mind nagyobb tért hódított a most már nemcsak a tervek megismerésében, hanem a közvetlen demokratikus jogok érvényesítésében. Jelentős lépést tettünk tehát abban, hogy a dolgozókat bevonják a tervek készítésébe.

Szakszervezetünk segítő és ellenőrző tevékenysége az üzemi- és munkaszervezés terén is hozzájárult ahhoz, hogy a postai szolgáltatások, valamint a dolgozók élet- és munkakörülményei tovább javultak.

A szocialista munkaversenymozgalom szerveztségében és tartalmában jelentős változások következtek be a X. kongresszus óta. A munkaverseny taktikai színvonalának emelése megvalósulóban van. Ezt mutatják a beszámolási időszak eredményei.

A mozgalom olyan elemei, mint az önkéntesség, az önálló kezdeményezés, a kollektivitás, a segítségnyújtás, a tudás, a műveltség gyarapítása fejlődtek, erősödtek. A vállalkozások konkrétabbá váltak, összhangba kerültek a közpon-

ti célokból adódó helyi feladatokkal.

Az egyéni és kollektív munkaverseny-vállalkozások az V. ötéves tervidőszakban a minőségi színvonal emelésének irányába fejlődtek, tartalmukat tekintve a hatékonyabb gazdálkodást, az anyaggal, energiával, munkaerővel való fokozottabb, ésszerű takarékoskodik, a magasabb szakmai, politikai műveltség elérését segítették elő.

A postás kollektívák jó munkáját a felsőbb állami és társadalmi szervek is figyelemmel kísérik és rendszeresen elismerik. Ennek legjobb bizonyítékai az MSZMP KB Jubileumi Zászló, a Kiváló Igazgatóság, Hivatal, Üzem és más kitüntetések. A szocialistabrigád-mozgalom indulása óta első esetben részesült postás brigád „Állami Díj”-ban. A magas kitüntetést a Posta Kísérleti Intézet 9 tagú Integrált szocialista brigád kapta.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a munkaverseny eredményesen segíti a posta V. ötéves tervének végrehajtását, megteremtve az alapot a VI. ötéves terv megkezdéséhez.

Bérfejlesztés, létszámhelyzet

Az V. ötéves terv előirányzata a postás dolgozók átlagbérének 24,7 százalékos, átlagkeresetének pedig 24 százalékos növekedésével számolt. Ez az átlag mintegy 4,5 százalékos bérfejlesztési ütemet tételezett fel.

Emellett törekvésünket. Emellett bátorságot adott, hogy új feladatom a többi éven át végzett munkám egyik területe, csak éppen részletesebben. Nem valami ördögös dolog, csak eléggé szokatlan a vezetés, hiszen eddig beosztottként, legfőképpen csoportvezetőként dolgoztam. Tehát sem tapasztalatom, sem vezetői képzettségem nincs.

— Mint „képzetlen, tapasztalatlan” vezetőt kérek, milyen a jó vezető?

— Elsősorban is legyen olyan alapos szak tudása, amely tekintélyt teremt számára. A munkatársakkal pedig olyan légkört alakít ki egy jó vezető, amelyben a munkafegyver nem zárja ki a jó emberi kapcsolatokat, az egyén gondjainak ismeretét, ha szükséges, segítségét. Aki igazán jól akar vezetni, annak igényelnie kell mind a munkatársak, beosztottak, mind a felettesek segítő együttműködését. Mindezeket az általam fontosnak tartott tulajdonságokat azért soroltam fel, mert magam is ezek szellemében szeretnék dolgozni, irányítani.

Kiváncsi Somogyi Lászlóné, hogy vezetőként is szívvel-lélekkel munkálkodjék a postás dolgozóért, és mint jó vezető, bizonyíthassa a jelszó igazságát.

—czeglédi—

A Szegedi Postaigazgatóság dolgozóinak küldötte (Békéscsaba 1. postahivatal dolgozója), egyben a jelölő bizottság tagja Szilágyi Józsefné. A kongresszus szünetében beszélgettem vele. Felszólalásra készült, izgatott volt, arca kipirult, s láthatóan nagy örömmel beszélt munkájáról.

— Diák voltam, amikor 1947-ben szakszervezeti tag lettem. A szünetidőben a téglaágyban dolgoztam. 1950-ben kerültem Békéscsaba 1. postahivatalhoz. Mint munkáskádert, tiszti tanfolyamra küldtek, majd visszakerültem régi munkahelyemre. Minden munkaterületet jól ismerem a postának, de már huszonhat esztendője dolgozom a távközlésben. Előbb mint távbeszélő-kezelő, majd rendező, öt éve pedig mint a távközlési osztály vezetője.

— Úgy tudom, három évtizede tisztségviselője a mozgalomnak?

— Igen. 1950-ben mint bizalmi kezdeményező munkát, majd szakszervezeti vezetési tag lettem. A hetvenes évekig a

megyei bizottságnak tagja voltam, majd a Szakszervezetek Békés megyei Tanácsának és az igazgatósági szakszervezeti tanács szb-jének tagja lettem. A központi vezetőségben pedig egy évtizede dolgozom.

— Kongresszusi küldött, egyben a jelölő bizottság tagja. Hogyan készült fel a tisztség ellátására?

— Megtiszteletet nem vettem mind a két megbízatást. Mint a jelölést előkészítő bizottság tagja, sorra elbeszélgettem a központi vezetőség tagjaival. Voltak közöttük olyanok (például

egy nagycsalád anyja), akik nem tudtak eleget tenni választott tisztségüknek, s olyanok, akiket ismét javasoltunk. Mind az új jelöltek, mind a régiak készséggel vállalták a tisztségükkel járó feladatokat. Reméljük, hogy most meg is választják őket.

— A Szegedi Postaigazgatóság területén dolgozó kv-tagok hány szervezett dolgozó képviselőt látnak el?

— Az igazgatóság területi bizalmi testülete nyolc tagot küld a központi vezetőségbe, s ott csaknem hétezer szervezett dolgozó képviselünk.

— Úgy tudom, szintén jelöltje az új központi vezetőségnek.

— Erről természetesen előzőleg velem is beszélgettek. Ha megválasztanak, örömmel vállalom a kv-tagságot, s a vele járó feladatokat. Előre ígérni nem társaimmal együtt, hogy fáradtságot nem kímélve munkálkodunk azon, hogy végrehajtsuk a kongresszus határozatát, a postás dolgozók érdekében, a szolgáltatások javításáért.

— bokros —

Szakszervezetünk X. kongresszusának határozta feladatokat tűzött ki az újítómozgalom továbbfejlesztésére, kiszélesítésére is. A beszámolási időszakban az egyes mennyiségi és minőségi mutatók emelkedő tendenciával ugyan, de meglehetősen változó képet mutatnak. Egyértelműen javult az elfogadott és a hasznosított újítások aránya.

A mozgalom politikai jellegének és tudatfelműlő szerepének erősödését segítette, hogy szorosabbá vált kapcsolata a szocialistabrigád-mozgalommal. Az újítók jelentős része (35–40 százalék) brigádtag. Az „egy brigád, egy újítás” jelszó fokozatosan alakult „egy brigád — egy elfogadott, illetve hasznosított újítás”-sá.

A beszámolási időszakban 119 fő részesült kiváló újító, 1 fő kiváló feltaláló kitüntetésben. 9-en kaptak arany-, 39-en ezüst- és 72-en bronz-fokozatot.

Szakszervezetünk X. kongresszusa erre a tervidőszakra a bérek ennél nagyobb ütemű emelését tartotta szükségesnek, azért, hogy a posta továbbra is eleget tudjon tenni növekvő feladatainak. A nagyobb mértékű bérfejlesztés tette volna lehetővé, hogy az összehasonlítható postai és nem postai munkakörök béreinek átlagában akkor mutatkozó mintegy 10 százalékos különbség mérséklődjön, illetve megszűnjön. A posta azonban nem kapta meg a tervezett központi bértámogatást, így főként saját erőből kellett megoldania egyrészt a kötelező bérintézkedéseket, másrészt a terven felüli távbeszélő-bővítéssel együtt járó többletmunkák díjazását.

A bérintézkedések közül kiemelkedik az, amely kötelezővé tette a vállalati bértételek alsó határának elérését. E bér-emelések költsége 95,6 millió forint, a posta akkori bérszínvonalának mintegy 5 százaléka (körülbelül egy teljes év bérfejlesztési összege) volt. A korlátozott anyagi lehetőségek miatt a béreknek az új alsó határhoz való igazítása csak több lépésben valósulhatott meg. A sorrendet munkaerő-gazdálkodási szempontok határozták meg.

A tervidőszak másik kiemelkedő bérintézkedése a műszakpótlék kiterjesztése volt. A műszakpótlék mértéke dolgozónként átlag 450–500 forint havonta, de a szolgálati rendtől függően ennél nagyobb összeg is lehet. A műszakpótlékként kifizetett munkabér évi összege 88 millió forint. Az ismertetett intézkedésekkel sikerült elérni, hogy az ötéves tervidőszak végére a tervezett 24,7 százalékos átlagbér-emelkedés szemben várhatóan körülbelül 35–36 százalékos lesz a növekedés.

Az előirányzatot meghaladó növekedés eseti, általában konkrét célra adott, kisebb

összegű központi bérpreferenciák felhasználásával volt elérhető. Ennek keretében hat alkalommal összesen 48,5 millió forintot, a műszakpótlék bevezetéséhez további 60 millió forintot kapott a posta. A központi juttatások a postás dolgozók bérét emelték ugyan, de a nagyobb összegű állami támogatás elmaradása a tervidőszak elején meglevő mintegy 10 százalékos bélemaradást tovább növelte, amelynek mértéke napjainkban már 15–17 százalék.

Kedvezőtlen arány alakult ki az alap- és a mozgóbérek között. 1979. végére a mozgóbéreknek az alapbérekhez viszonyított aránya az 1975. évi 4. központi juttatások arányához képest 7 százalékkal csökkent. A jelenlegi mozgóbérek nem ösztönöznek kellőképpen a több és jobb munkára. Felülvizsgálatukat kezdeményeztük, hogy csak ott alkalmazzák őket, ahol a teljesítmények mérhetőek. A formális mozgóbérek helyett az alapbérek fejezzék ki a több és a jobb munkát.

A posta létszámának növekedése meghaladta a tervidőszak végére előirányzott mértéket. Az átlagos állományi létszám az 1975. évi 59 485 fővel szemben 1979. végén 64 085 volt. A tervezett 5 százalékos

lyett a növekedés 7,7 százalékos volt, kivéve Budapestet, ahol a növekedés csak rendkívül szerény mértékű.

A munkaidő-csökkenés a posta valamennyi területén kéthetenkénti többletszabaddal megvalósult. 1979-ben mód nyílt arra, hogy helyettesek alkalmazásával a hírlap is készítő egységet képvisítő heti pihenőnapot kapjanak.

Kezdeményezésünkre a postaszervek többségénél megszűnt az osztott szolgálat, már csak 250–300 között mozog az osztott szolgálatban dolgozók száma.

Gond volt a szabadság kiadásával is. Egyes igazgatóságok területén az évente ki nem adott szabadságnapok száma meghaladta a 10 ezret is. A szakszervezetünk kezdeményezésére kiadott intézkedésekkel nagyrészt sikerült a szabadságolás kérdését megnyugtató módon rendezni.

A törzsgárdaszabályzat 1977. január 1-én lépett hatályba, azt a postás dolgozók örömmel fogadták. A törzsgárdatagok száma meghaladja a 29 ezret, ami a teljes munkaidőben foglalkoztatott dolgozóknak mintegy 50 százaléka. Az erkölcsi elismerés mellett számottevő anyagi juttatásban is részesülnek.

Jogvédelem, munkafegyver

A szakszervezeti jogsegélyszolgálat erősítette a dolgozók jogbiztonságát és a jogpropagandát. A szakszervezeti mozgalom szerves részévé vált. A szakszervezeti bizottság irányítása, ellenőrzése alatt végzi munkáját. Valamennyi szakszervezeti bizottság — a gazdasági vezetéssel közösen — megteremtette a működési feltételeket. Jelenleg a postánál 13 helyen működik a jogsegélyszolgálat, s 20 jogi végzettségű dolgozó látja el a feladatot. Általában jogi tanácsot és felvilágosítást adnak, emellett azonban, ha indokolt, a képviselőket is ellátják.

Munkájuk során figyelmet fordítottak a jogviták feldolgozására és a jogviták megelőzésére. A munkafegyverek okaira, eredményesen hozzájárultak az egyéni jogsérelmek megelőzéséhez is. A posta munkafegyverhelyezete a népgazdaság más, hasonló ágazataihoz viszonyítva jónak mondható. A legtöbbet előforduló munkafegyvermi vétség az igazolatlan távollét és a szeszital-fogyasztás, de visszaélés történt postai tulajdoni képező anyagok eltulajdonításával, valamint pénzkézeggésszel összefüggő szabálytalanságok miatt is. Összességében mégis csökkent mind a munkafegyver, mind a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett vétségek miatt hozott fegyelmi határozatok száma. A csökkenés egyrészt a széles körű megelőző intézkedéseknek, másrészt a szakszervezeti szervek fejlődő nevelőmunkájának köszönhető.

A társadalmi tulajdonban keletkező károk összege azonban még mindig nagy.

A szakmai és szakszervezeti szervek a beszámolási időszak-

ban nem fordítottak elég figyelmet a kezdő, fiatal munkavállalók nevelésére, a postás hivatástudat kialakítására.

A munkafegyver megsemmisítésére és a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmére továbbra is következetesen fel kell lépünk a hanyag, a lelkiismeretlen, a felelőtlen magatartás ellen. A munkafegyver következetes erősítését segíti a fegyelmi eljárásnak a népgazdaságban egységesen alkalmazott és a postán is bevezetett új rendszere. Ezt szakszervezetünk következetesen szorgalmazta.

Az érdekvédelem egyik vállalati szintű intézménye a munkaügyi döntőbizottság, amely jelentős segítséget nyújt ahhoz, hogy a vitás ügyek nagy része postaszervben belül végleg, megfelelő módon és viszonylag gyorsan rendeződjön. Jelenleg a postán 32 munkaügyi döntőbizottság működik. Az általuk tárgyalt ügyek száma csökkenő irányzatú. A jogviták főleg anyagi kérdésekben (kártérítés, bér- és szakcsoporthi besorolás), munkaviszony megszüntetésével, munkaszervezés módosításával kapcsolatban merültek fel. Egyre gyakoribb, hogy a szakszervezet a dolgozó érdekében, kérés nélkül, hivatalból kezdeményez eljárást.

A munkaügyi döntőbizottságok megnövekedett felelősségét és politikai jelentőségét tükrözik azok a munkajog-szabályok, amelyek lehetővé tették, hogy a dolgozók a munka-

(Folytatás az 5. oldalon)

(Folytatás a 4. oldalról)
ügyi döntőbizottság tisztviselőinek választásával közvet-

Szociálpolitika, munka védelem

Az V. ötéves tervben első esetben a gazdasági tervek szerves részeként elkészültek a középtávú, valamint az éves munkavédelmi és szociálpolitikai tervek.

A posta az V. ötéves terv időszakában munkavédelmi és szociálpolitikai célokra összesen 2 757 millió forint felhasználást tervezte, ebből 1 245 milliót a munkavédelemre, 1 512 millió forintot pedig a szociális fejlesztésekre és ellátásra fordít. A középtávú tervben a szociális-kulturális beruházások aránya a posta állóeszköz-fejlesztési tervének körülből 3,3 százaléka. A pénzügyi teljesítés ellenére a tervezett szociális létesítmények egy részének építése, illetve rekonstrukciója jelentősen eltolódott.

Különösen jó eredményekről adhatunk számot a lakásépítési támogatásában a gyermekintézmények bővítésében, valamint a munkásszállások, a munkásszállítás fejlesztésében.

1976 óta a különböző munkaterületek célterületei megtervezésével, a munkahelyek korszerűsítésével, új létesítmények létrehozásával és a nehéz fizikai és szellemi munka gépesítésével javult a dolgozók szociális és üzemegészségügyi ellátottsága. Munkavédelmi fejlesztésre és propagandára, a nehéz fizikai munka gépesítésére, valamint a kedvezőtlen munkakörülmények felszámolására évente több mint 325 millió forintot fordítottak. 277 új hivatal felépítésével több ezer dolgozó munkakörülményei javultak és sok veszélyforrás szűnt meg.

Az eredmények mellett rá kell mutatnunk a még fennálló hibákra is. 309 olyan postahivatal van, amely korszerűsítésre szorult. Gondot okoz a kishivatalok állagromlásának megállítása. Egves műszaki és forgalmi létesítményekben nagy a zsúfoltság. Továbbra sincs megoldva a nagyobb munkatermek szellőztetése. A távbeszélő-központok többségében a zajsztint eléri vagy túlhaladja a megengedett határ.

Szakszervezetünk elnökségének értékelése szerint a munkavédelem hatékonysága nem felelt meg a lehetőségeknek megfelelően, s továbbra is nagy az üzemi balesetek száma. A már feltárt munkavédelmi hiányosságok megszüntetésére az intézkedések sokszor késnek, vagy elmaradnak. Ilyen esetekben csak ritkán vonják felelősségre a mulasztókat. A 3 napon túl gyógyuló balesetet szenvedett dolgozókat évről-évre magasabb arányban, az utóbbi években 93 százalékot meghaladóan kártalanították. A halálos és a súlyos üzemi balesetet szenvedett dolgozókat, illetve hozzátartozóikat 87 400 forint összegű segélyben részesítették.

lenül részt vegyenek a munkautó vitájakat eldöntő fórum megalkotásában.

Szociálpolitika, munka védelem

Több súlyos baleset történt a közutakon, gépjárművekkel történt. Nem megnyugtató a rakodásnál a zavarelhárítási munkánál bekövetkező üzemi balesetek számának alakulása sem.

A balesetek megelőzésének egyik legfontosabb tényezője a felvilágosító, nevelőmunka. Ezt a feladatot a szakszervezeti szervek, ezen belül a társadalmi munkavédelmi felügyelők megfelelő módon ellátják. Hiányosság még, hogy az előzetes és ismétlődő munkavédelmi oktatás nem éri el a kívánt színvonalat és sokszor csak formális.

Az 1976–1980. évekre kötött kollektív szerződés országosan egységesítette a munkaruha-juttatást. A szabályozás helyesnek bizonyult, az ellátásban azonban továbbra is vannak hiányosságok és minőségi kifogások.

Kiadták az egyenruha-szabályzatot. A szabályzat kiadását követően szakszervezetünk elnöksége — a postás dolgozók jogos észrevételei alapján — állást foglalt az ellátás színvonalának emelése mellett. A posta-vezérgazgatósággal közösen határoztuk meg az új, korszerű egyenruha kialakításának irányelveit.

Tovább javultak a munkásszállásokon lakó postás dolgozók életkörülményei. Az elhelyezési feltételek javítására kicserélték a felszerelési tárgyakat, bútorokat. A közösségi élet szempontjából jelentős esemény volt a szállón lakó dolgozók önkormányzati szerveinek megválasztása.

Átadták Budapestet a 200 férőhelyes női szállót, a 150 férőhelyes diákhóthont, valamint az 50 férőhelyes vendégszobaszékhelyeket. A korszerűtlen munkásszállásokat több helyen megújították, illetve munkásszállások alakították át. A munkásszállást mintegy 2800 dolgozó veszi igénybe.

A jóléti és kulturális alaptól az üzemi étkeztetésre fordított összeg a legjelentősebb. Szakszervezetünk elnökségének határozata alapján országosan egységesítették a nyersanyagnormákat és a vállalat hozzájárulását mértékék. Az üzemiétkeztetésben részt vevők száma a tervidőszakban több mint háromszézerre nőtt. Nem történt előrelépés viszont a változó munkahelyeken foglalkoztatott fizikai dolgozók ellátásában.

A saját fenntartású gyermekintézmények férőhelyeinek száma növekedett. További férőhelyeket kötöttek le a taná-

cok által üzemeltetett óvodákban. A bővítés eredményeként a posta jelenleg 737 óvodai és 191 bölcsődei férőhellyel rendelkezik. A tanácsokkal kötött bérleti szerződések alapján 647 férőhely áll a postás dolgozók gyermekeinek rendelkezésére. Továbbra is nagy gondot okoz azonban gyermekintézményeink zsúfoltsága.

A postás dolgozók lakásépítési tevékenységének támogatása erőteljesen fejlődött. Az 1976 előtt feltételként előírt három-, illetve fizikai dolgozókat kétévi postai szolgálat egy-egy évvel csökkent. Számtartó eredménynek tekintjük, hogy kielégítően indokolt lakásköltséginégny 1979-ben nem volt a postánál. A támogatásban részesült dolgozók száma tervszerűen alakult, a beszámolási időszakban meghaladja a háromszézeret.

Szaporodtak az üdülési lehetőségek, az egyre növekvő igényeket azonban nem tudtuk kielégíteni. Évente 13 ezer dolgozó üdülhetett. Ehhez hozzájárultak az üzemi üdülők is, amelyek évente több mint 3 ezer dolgozónak nyújtottak pihenési lehetőséget. 1977-ben átadták a hajdúszoboszlói SZOT Barátság üdülőt, ahol turnusonként 10 férőhellyel rendelkezünk. A Miskolci Postaigazgatóság 1978-ban Zsóri Gyógyfürdőn 60 férőhelyes üdülőt adott át. 1980-ban Siófokon egy 50 férőhelyes üdülő kezdte meg működését. Mind ezt egybevetve mindössze 120 új férőhelyről tudunk számot adni.

Gyermekeink között 1975-ben alig több mint 700, 1980-ban már 1300 gyermek üdültetését oldottuk meg. A balaton-

Propaganda, agitáció, kulturális nevelés

Az emberi tényezőknek a szolgáltatások ellátásában betöltött szerepe, a postával szemben támasztott magas követelmények szükségessé tették a szakszervezeti mozgalom nevelő hatásának fokozását.

Széles körű és tevékeny agitációt és propagandát fejtettünk ki a postás dolgozók szak tudásának, műveltségének gyarapítására, aktivitásuk és kezdeményező készségük fejlesztésére, a szociális közgondolkodás és magatartás erősítésére. A politikai tömegoktatás tanfolyamain, a tisztviselők oktatásában, testületi üléseken és taggyűléseken, kiadványainkban és a sajtóban egyaránt foglalkoztunk a nevelőmunka kérdéseivel.

A tisztviselők oktatása, az elméleti ismeretek gyarapítása mellett elsősorban a gyakorlati munkára való felkészítést szolgáltattuk.

A beszámolási időszakban összesen 4739 választott tisztviselő vett részt az oktatásban. Valamennyi új (2589) tisztviselő részvételével alap- és középszintű oktatás, képzésben, jelentős részüket pedig továbbképzésben is. Kiemelten foglalkozunk a bizalmi munkák oktatásával. Az oktatás nagymértékben elősegítette, hogy a választott tisztvisé-

Negyedszázadon át titkára volt a Soproni Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának, most pedig elnöke a testületnek Benkő Tibor. A kongresszuson mint meghívott vett részt; ez már az ötödik kongresszus, amelyen részt vesz hosszú szakszervezeti munkája során.

A postás szakszervezetnek szinte a bölcsőjétől a jelenlegi felnőtt koráig részt vettem a mozgalomban. Első feladatom a bizalmi tisztgató volt. Dolgoztam a különböző szakszervezeti testületekben, a legkisebbtől a legmagasabb fórumig. Két választási ciklusban tagja voltam a Szakszervezetek Országos Tanácsának is.

Az utánpótlás-nevelésben milyen eredményeket ért el az igazgatóságuk területén?

Azt valom, hogy a kádarmunka csak akkor lehet eredményes, ha az kollektív tevékenység. S ez a megállapítás illik a sopro-

szabadi és a zirc-tündérmajori üdülők mellett 1978-tól Vasváron 200, 1979-től Fonyódon 250–300 gyermek nyaralását tettük lehetővé. A SZOT, valamint a vállalati családok és gyermeküdültetésben évente több mint 2300 gyermek pihenhet jó körülmények között.

A nemzeti közti cserediáktetés keretében öt év alatt 827 magyar postás dolgozó és 307 gyermek üdült külföldön.

Az emberrel ellátásához szükséges mozgalmi ismeretekkel rendelkezzenek.

A politikai tömegoktatás elsősorban a pártion kívüli szakszervezeti tagok marxista-leninista világnézeti nevelését, politikai ismereteik bővítését segítette. A politikai tömegoktatás az információkövetítés fontos bázisa is volt. Népszerűsége a beszámolási időszakban tovább fokozódott. Jelentősen nőtt az oktatásban részt vevő nődolgazók, fiatalok és a szocialistabrigád-tagok száma.

Hatékony eszköze volt a tömegkapcsolatok erősítésének az információ és tájékoztatás. A vezetőtestületek állásfoglalásait, határozatait sokirányú tájékoztató, a tagság véleményének feltárása előzte meg, ami elősegítette a vezetés biztonságát, a döntések megalapozottságát. Az alapszervezetek döntő többségénél jó volt az információ és tájékoztatási tevékenység, de a vezető szervektől induló tájékoztatás útja az alapszervezetek tagságáig nem mindig töretlen: különböző szinteken elakad, vagy késik. Ugyanakkor gyorsabb és érdemesebb lett a felvetett kérdésekre való reagálás és az intézkedés.

A kongresszus határozataival összhangban az oktatás területén előrelépés történt. Az új technika üzemeltetéséhez különleges szakképesítést nyújtó műszaki tanfolyamokat szerveztünk, a szakoktatás gyorsan reagált a népgazdaságban bekövetkezett változásokra.

Megoldódott egyes postai munkakörök szakmaként történő elismertetése. Ágazati szakmaként ismerték el a kábelépítő, valamint a postai kézbesítő és felvevő munkaköröket.

Kiemelt feladatként, részletekre kidolgozott szervező munkával segítettük a 8. általános iskolai végzettséggel rendelkező postás dolgozók állami iskolai végzettségének megszerzését. Évente 250–300 dolgozó végezte el az általános iskolát.

A postás dolgozók középisikolai továbbtanulására elsősorban a postai szakközépiskolák levelező tagozatain volt lehetőség. 27 postaforgalmi és 4 híradástechnikai levelező osztályban. Jelentősen bővült a postai szakközépiskolai hálózat. Jelenleg 17 forgalmi középiskola 80 osztályában, valamint 7 híradástechnikai középiskola 36 osztályában folyik nappali tagozatosok képzése. Fejlődött a postai irányú szakmunkaképzés. A szakoktatás új, kedvező formájaként néhány gimnáziumban fakultatív képzés indult.

A felsőfokú végzettségű

niakra. Példa erre az, hogy a szakszervezeti tisztviselők közül területünkön az elmúlt negyedszázadban körülbelül tizenötven kerültek felelős párt-, egyéb társadalmi vagy gazdasági tisztségekbe. Szeretettel foglalkozunk a fiatalokkal, s állíthatom, hogy ők nem élnék vissza a bizalommal. Becsülettel dolgoznak, tanulnak, kiveszik részüket a közösségi munkából. Pezsgő politikai munka folyik nálunk. Felneveltük mi „öregeket” az utánpótlást. (Az 54 éves Benkő Tibor mondja ezt, aki egészségi okok miatt kellett, hogy megválna munkahelyétől, de nem így a mozgalmi munkától.) Nem okoz gondot egy-egy vezetői poszt betöltése.

Büszke a kollektívára — folytatja —, hogy a Soproni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának tagjai közül került ki Meggyeri László, a Postások Szakszervezetének titkára.

Örömet szerzett, megtiszteltetésnek veszem, hogy meghívtak a kongresszusra,

és itt találkozhattam Gáspár Sándorral, valamint azokkal a régi barátokkal, akikkel annak idején együtt kezdtünk a szakszervezetben.

Várom igazgatóságunk küldöttének felszólalását, elért eredményeink ismertetését, és a gondok feltárását, amelyek megoldásához segítséget várunk — mondta Benkő Tibor.

B. E.

lehetőségeket teremtett a Postás Művelődési Központ.

Szakszervezetünk X. kongresszusa jelentős feladatokat határozott meg a könyvtárhálózat fejlesztésére. Ezeket nem tudtuk maradéktalanul teljesíteni. A hálózat 12 budapesti letéti könyvtárral bővült. Jelenleg 8 önálló és 110 letéti könyvtár működik, 62 Budapesten, 56 pedig vidéken.

Előrelépés, hogy rendszeressé vált és növekedett a könyvcserék száma. Nem növekedett viszont számottevően a beiratkozott olvasók száma. Nem javultak a működés tárgyi feltételei, nem fejlődött a szakszervezeti bizottságok és a könyvtárak kapcsolata. Ugyanakkor javult a propaganda, nőtt az olvasópályázatok népszerűsége.

A fiatalok nevelésének, művelődésének fontos bázisaként működtek az ifjúsági klubok. Számuk 1975. óta 15-ről 27-re növekedett. A Postás Művelődési Központ a klubvezetők oktatásával, módszertani tanácsokkal, országos vetélkedő szervezésével segítette munkájukat.

A testnevelési és sportmozgalom egyenesen fejlődött. Az üzemi, hivatali sportélet megerősítésére új tömegsportmozgalom indult: a „munkahelyi olimpia”. Fontos feladat volt az egységes tömegsportverseny-rendszer kialakítása, a folyamatos sportolási lehetőségek megteremtése.

A postai munkahelyek kollektívái 1976 óta 9 kispályás sportlétesítményt építettek fel. Ezekkel az üzemi sportpályák száma 28-ra emelkedett. Budapesten és vidéken összesen 19 postás sportegyesület (sportkör) működött. Tagjaik száma 2000. Legnagyobb sportegyesületünk a Budapesti Postás SE, amelyenél 12 sportág 15 szakosztályában 1000 minősített versenyző szerepel.

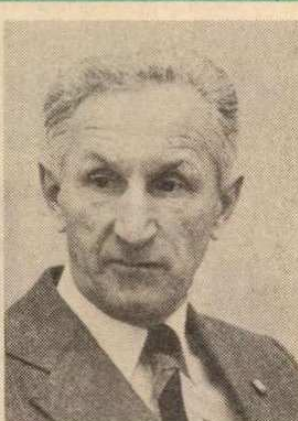
A munkahelyi kollektívák az üzemi sportcsoportokon keresztül kapcsolódtak be a tömegsportba. Jelenleg 243 alapszervezetben folytatnak élénk sportéletet, 74-gyel több helyen, mint 1975-ben. Az üzemi versenyek legeredményesebb sportolói az évente megrendezett Postás Kulturális és Sportnap programjain találkoztak.

A szervezeti élet segítése, irányítása

A szakszervezetek szerepe a munkáshatalom politikai, gazdasági erejének fejlesztésében tovább növekedett. A mozgalmi munka demokratizmusának fejlesztésére tett intézkedések segítették a hatékonyabb szervezeti élet kialakulását. Egyrészt a bizalmi joggyakorlást kellett hatékonyabbá tenni, másrészt a társadalmi igényeket igazodva kellett az üzemi demokrácia fórumainak működését felülvizsgálni és fejleszteni.

A feladatok és a jogok meghatározásánál a fő szempont az volt, hogy az egyes fórumok olyan kérdésekkel foglalkozzanak, amelyekben helyzetük-nél, összetételük-nél fogva a leghatékonyabban meg tudják valósítani a dolgozók részvételét a vezetésben. Kiemelt helyet kaptak az együttes tanácskozások.

(Folytatás a 6. oldalon)

Győr Ferenc a szolnoki Posta Gépjármű Szállítási Üzem dolgozója, 1945 óta. Akkor kapcsolódott be a szakszervezeti mozgalomba is. Bizalmiként kezdte, 1949-ben szb-titkár lett, majd öt évre megbízotttitkárrá, később a Debreceni Postaigazgatóság Területi Bizottságának tagja. Az idén elnökké választották. Az elmúlt választási ciklusban tagja volt a központi vezetőségnek.

Hány kongresszuson vett részt?

Hirtelenjében nem is tudom, négyen vagy öten.

Milyen szembetűnő változást tapasztalt a két

évtized alatt a kongresszusokon?

Több a fiatal, több a nő és sokkal több a magasabb iskolai végzettségű, a szakmát jól ismerő küldött. Az elmúlt évek alatt sokat javultak az anyagi, technikai lehetőségek. Volt olyan kongresszusunk, amely anyagi hiányában nem határozhatott a törzsgárda jutalmazásáról. Tapasztalhattuk, hogy mekkora eredmény a régi postások erkölcsi és anyagi megbecsülésének ez a rendszere.

A központi vezetőség mellett működő szociálpolitikai bizottság tagja volt. Ez idő alatt sok szép terv valóra vált. Mit emelné ki ezek sorából?

A lakásgondok megoldásának nagyfokú segítségét. A fiatalok legnagyobb gondja az otthonalapítás. A posta igen jelentős anyagi támogatást nyújt ehhez, elmondhatjuk, hogy minden indokolt igényt kielégít.

Hol szorít a cipő? Hol a legfontosabb a tennivaló?

A végrehajtó szolgálatban a körzetmesterségek, kis hivatalok szociális körülményei nagyon rosszak.

Az előző kongresszus is foglalkozott már ezzel a kérdéssel, de a mi igazgatóságunk területén csak kis mértékben tudunk előre lépni. Bérhelyzetünk sem rózsás, várják dolgozóink a megoldást, bár realitás látják népgazdaságunk jelenlegi helyzetét. A munkaruha gyakori téma. Rossz az anyag minősége. Országos gond a családi üdülési beutalók igazságos elosztása. Eddig a SZOT-beutalókat a szakszervezetek megyei tanácsa adta ki a szakmáknak, létszámáronyosan. A postás üdülőkbe pedig a mi szakszervezetünkől kaptuk az üdülési jegyeket. Örülünk annak a döntésnek, hogy egy kézbe, a szakmai szakszervezet kezébe került minden beutaló.

Másfél éve van hátra a nyújtóig.

Ez azt is jelenti, hogy én már sokat dolgoztam, kicsit meg is fáradtam. A stafétabotot átvesszük a fiatalabbak. Területünkön például Báthory Zsigmond eddig is kv-tag volt, most is megválasztották. Jól ismeri gondjainkat, ezután ő is szószólónk lehet.

Bánhidi —

Nehezebb feltételekkel is elismerésre méltó eredmények

(Folytatás az 5. oldalról)

készítés demokratizmusa, a tagság részvétele a vezetésben.

A munka továbbfejlesztésére alakult meg a titkárság. Hatáskörének megfelelően két elnökségi ülés között szervezte és ellenőrizte a határozatok végrehajtását.

A központi vezetőség mellett működő munkabizottságok betöltötték véleményező, javaslattevő szerepüket. Jelentős segítséget nyújtottak a vezető testületek munkájához, megalapozott állásfoglalásaik kialakításához.

A szakszervezeti vezető szervek a gazdasági vezetőkkel egyetértésben szabályozandó kérdések eldöntése, az intézkedések megtétele során érdemben képviselték a postás dolgozók érdekeit. Kiemelten foglalkoztak a gazdasági munkát segítő tevékenységgel, az üzemi demokrácia gyakor-

lati érvényesítésével, a bizalmi jog- és hatáskörének kiszélesítésével, a rétegképvislettel.

A Szakszervezetek Országos Tanácsával, a szakszervezetek megyei tanácsával, a párt- és KISZ-szervezetekkel kialakított munkakapcsolataink tovább javultak.

A szakszervezeti mozgalom feladatainak eredményesebb teljesítéséhez jelentős elvi és gyakorlati segítséget adtak a pártszervezetek. Politikai támogatást nyújtottak az üzemi demokrácia fejlesztésével, valamint a bizalmi jog- és hatáskörének érvényesítésével kapcsolatos feladatokhoz. A politikai támogatás mellett, tiszteletben tartva a szervezeti önállóságot, kedvezően hatott a pártszervezeteknek a szakszervezeti szervek egész munkájára vonatkozó előre-mutató bírálatára.

Az eltelt időszakban növekedett a középfokú szakszer-

vezeti szervek és alapszervezetek önállósága, kezdeményezőkézsége és munkájuk színvonala. Hatékonyan hozzájárultak a gazdasági feladatok végrehajtásához, a dolgozók termelési, társadalmi aktivitásának fokozásához. Erősödött a szakszervezeti bizottságok és tanácsok irányító tevékenysége, felelősen és egyre magasabb színvonalon éltek meg a megnevezett hatáskörökkel. Ennek eredményeképpen jelentős előrehaladás történt a bizalmi jog- és hatáskör érvényesítésében, a szakszervezeti és üzemi demokrácia fejlesztésében, ezáltal nőtt a tekintélyük és befolyásuk a tagság körében.

Az alap- és középszervezetek a két kongresszus közötti időszakban rendszeresen beszámoltak munkájukról a tagságnak. Az alapszervezetek évente, a középszervezetek pedig két évente számoltak be tevékenységükről.

A bizalmi jog- és hatáskörének bővítése megteremtette a lehetőséget arra, hogy érdemben vegyenek részt a tagság ügyeinek intézésében és képviseletében. A bizalmi megnevezett szerepe

fokozta a tagság beleszólását a közügyek intézésébe, erősítette a tömegkapcsolatot. Hiba azonban, hogy egyes helyeken a szakszervezeti csoporttervezetek tartalmilag kifogásolhatók, a csoporttevékenységben még nem alakult ki egységesen a jogok és kötelezettségek együttes érvényesítése.

A bizalmi-, valamint az alap- és középszervezi választások tartalmi és formai előkészítése és lebonyolítása jó volt. Az elért eredmények mellett szinte mindenütt szóba kerültek a gondok és az elkövetkező évek feladatai is.

A választásokra a felelősségteljes és körültekintő káderkiválasztás volt a jellemző. Az szb-be való bekerüléshez hozzáértésre és rátermettségre volt szükség, az egyes rétegek arányuknak megfelelő képviselete mellett. A választásokon mindenütt érvényesült a szakszervezeti demokrácia.

A választók és a tisztségviselők megértették és elfogadták az alapszervezetek szervezeti változásának szükségességét és hasznosságát, a bizalmi szerepének további erősítését.

Dévényi Imréné, a Posta Központi Táviró Hivatal technikus szakszervezetünk elnökségének egyik legfiatalabb tagja. Harminchárom éves.

1965-ben a Puskás Tivadar Távközlési Technikum elvégzése után került a hivatal üzemszolgálatára, tehát tizenöt éve itt karbantartó technikus. Persze az érettségi bizonyítvány mellé azóta több tanfolyami oklevelet is szerzett, most is tanul, a tiszti tanfolyam átvétel és táviró szakán a második félévet végzi. Első félévi vizsgája jeles lett.

Nincsenek hátrányban a műszaki munkakörökben a nők? — érdeklődöm.

Nemcsak hogy betörtünk a műszaki területre, hanem lassan kezd elnöksedni itt nálunk ez a pálya is.

Mióta tölt be szakszervezeti tisztséget?

1970-ben választottak meg szakszervezeti bizalmi-

Hogyan képzelel el az elnökségi tagságot?

Ilyen irányú tapasztalatom még egyáltalán nincs. Mindenestre képviselnem kell nemcsak a Táviró Hivatal dolgozóinak, hanem valamennyi postásnak az érdekeit, ismernem kell a

gondjait. Ígéretet kaptam a szakszervezeti bizottságtól, hogy segítenek a hivatal szervezeti, gazdasági kérdéseinek megismerésében, mert eddig ebbe betekintésem nem sok volt. Márpedig, mint elnökségi tagnak, illik tájékozottnak lennem.

Most mi foglalkoztatja a Táviró dolgozóit?

Életünk jelentős eseménye zajlik az idén: szereljük a japán elektronikus központot. A régi Belváros központ helyére került. A szereléssel párhuzamosan tanfolyamokon készülnek fel dolgozóink az új, korszerű központ megismerésére, kezelésére. Nagyon reménykedünk abban, hogy az építkezések jövőre folytatódhatnak, mert a régi táviróközpont leszerelésével csökkenni fog a zsúfoltság, ami bizony nagyon ránk fér. Legalább ilyen fontos a szociális helyiségek korszerűsítése, a mosdók és öltözők nagyon elavultak. Abban is bízunk, hogy kulturális életünkre is gondolnak, jelenleg ugyanis sem kultúrterünk, sem KISZ-klubunk nincs.

Dévényi Imréné nemcsak technikus, nemcsak szakszervezeti tisztségviselő, hanem édesanyja is.

Kislányom hat éves, idén kezdte az iskolát. Most vele is többet kellene foglalkozni, de a férjem segítőkészsége megoldja ezt a gondot. Új tisztségem az első időszakban bizonyára többletmunkát igényel, de ha megszerzem a gyakorlatot, tapasztalataim lesznek, már könnyebben fog menni. Egyelőre még van bennem egy kis szorongás, de ezzel, azt hiszem, mindenki így van. Várom az első elnökségi ülést.

B. E.

Vita a beszámoló és a határozattervezet fölött

A központi vezetőség és a számvizsgáló bizottság írásos és szóbeli beszámolójának, valamint a határozattervezetnek és a magyar szakszervezetek kongresszusára küldendő ajánlásnak a megvitatására 49-en jelentkeztek. 28 küldöttnek, illetve meghívottnak nyílt alkalma arra, hogy véleményét, javaslatát a kongresszus plénumán kifejtse, ezáltal a kongresszus döntését befolyásolja, avagy gondolatára a vitában vagy annak összefoglalójában választ kapjon. A többiek — kivéve azokat, akik a felszólalástól visszaléptek, mivel észrevételeiket, ötleteiket már mások előadták —, írásban nyújtották be felszólalásuk szövegét. A titkárság feldolgozza a bennük foglaltakat, s az elintézés módjáról még az év végéig tájékoztatja előterjesztőiket.

A hozzászólások hosszú sorát Bánsági István, a Somogy megyei Távközlési Üzem vezetője nyitotta meg. Felszólalásában a gazdasági eredmények és az életkörülmények fejlődése mellett a szakszervezet szerepével foglalkozott. Befolyása nem pusztán a tagság aktivításán és a tisztségviselők rátermettségén múlik, hanem

a gazdasági vezetők szemléletén is. A posta szolgáltatásainak minősége közhangulatot befolyásoló tényező. A szakszervezet is fontos feladatnak tekinti a minőségjavítást, meg az ehhez elengedhetetlenül szükséges rekonstrukciót, de a korlátozott fejlesztési lehetőségek mellett legalább annyira fontos lenne, hogy a közönséget célirányos propagandával a szolgáltatások igénybevételének helyes módjára tanítsák.

A küldöttek felszólalásaikkal észrevehetően a tagságot képviselték, azokat a gondolatokat, gondokat tolmácsolták, amelyek általában végigkísérték a választások idejei teljes sorozatát.

A szolgáltatások helyzetéből indult ki felszólalásában Fejes István, a Budapesti Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára. Nem ártatjuk magunkat, hogy szolgáltatásaink tökéletesen megfelelnek a közönség igényeinek — mondta —, hiszen a szemünk előtt zajlanak le a posta és a közönség tömeges konfliktusai. A postás dolgozók udvariasságából, fegyelmetlenségéből vagy a szakértelmük hiányából eredő sur-

Pocz Lajosné jszb-elnök (Ballószög)

lódások ellen tudunk harcolni — ez a szakszervezet nevelő feladatai közé nagyon szépen illeszkedik —, csak hogy az útközékek jelentős részének okait a posta egymagában nem tudja megszüntetni. A források gyakran a rossz munkakörülményekben, az elavult munkahelyekben, a kedvezőtlen szolgálati beosztásban keresendők. Változatlanul ez okozza a Bu-

dapesti Postaigazgatóságnál még most is a munkaerőhiányt, amely magával hordozza a szakképzettségi szint süllyedését. Mindamellott tudni kell azt is, hogy a postások a bérekkel sincsenek elkenyézelve, amit a más népgazdasági ágazatokban hasonló munkaköröket betöltő dolgozók bérével való összevetés világosan megmutat.

A már említett gondokon kívül többeket foglalkoztattak a munkaruha- és egyenruhaellátás hibái. Velkei István, Budapest 70 postahivatal főbizalmija például egész felszólalását e témának szentelte. Nagy volt az érdeklődés az ötnapos munkahétre való áttérés lehetősége iránt. Ezt leginkább a vasárnapi hírlapkezelés akadályozza. A felszólalók saját gyakorlatukra hivatkozva állították, hogy a tömegkommunikáció térhódítása és a szabad hétvégeinek általánosság válsága megváltoztatta az újságolvasási szokásokat, így pusztán a nyilvántartott előfizetők száma nem tükrözi a valóságos vasárnapi olvasási szándékot.

Vámos György főbizalmi (József Távbeszélő Üzem)

A felszólalók nem rekedtek meg a gondok feltárásánál, javaslatokat is tartalmaztak a munkaszervezés, a postaszervek közötti és a más vállalatokkal való együttműködés, vagy például a túltengő adminisztráció elleni küzdelem módszereit, esetleg bemutatva saját üzemi, hivataluk példáját. Pék Dávid, a Központi Kábelüzem és Vámos György, a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság küldöttje arról számolt be, hogy milyen szervezési intézkedésekkel tették lehetővé, hogy a posta eleget tudjon tenni az úgynevezett 45 ezres programban vállalt tervben felüli kötelezettségének, s ehhez a szakszervezet milyen segítségnyújtott.

Javul a posta társadalmi megítélése

A kongresszus első napján felszólalt Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter.

Amikor a kongresszust üdvözlőjük, ezt ne vegyük pusztán udvariasságnak, mert mindenekelőtt harcostársainkat, küzdőtársainkat köszöntjük, azokat, akik a posta munkájának, a postások élet- és munkakörülményeinek javításán nap mint nap velünk együtt és nem csak mellettünk munkálkodnak.

Beszédében a miniszter foglalkozott a Magyar Posta megítélésével. Tudomásul kell venni, hogy a hírközlés dolgozóit a társadalmi közfigyelem közepontjában élnek; ez az intézmény helyzetéből, rendeltetéséből adódik, s ez bármilyen kellemetlen lehet, ugyanolyan mértékben ösztönöz is. Ennek az ösztönzésnek a hatására fordult a párt- és az államvezetés figyelmé a posta felé, ez tetten lehet, hogy a mai gazdasági viszonyok között is csaknem egymilliárd forintot többletberuházásra tett szert a 45 ezres program végrehajtá-

Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter

sára. Abban, hogy a postának van egy fejlesztéspolitikai koncepciója és azt a kormány elfogadta, sőt a párt gazdaságpolitikai bizottsága két esetben is foglalkozott vele a társadal-

(Folytatás a 7. oldalon)

(Folytatás a 6. oldalról)

mi és népgazdasági érdekek felismerése mutatkozik meg. Sajnos, mindemellett kevésbé változott a posta megítélése a közönség részéről.

Ez az értéktétel elsősorban a postaforgalom és a távbeszélő-szolgálat minőségétől függ. Nagyon kellemetlen dolog, hogy mennyiségileg nem tudjuk az igényeket kielégíteni, hogy például telefonra 260 ezren várakoznak és számuk várhatóan még növekedni fog. Sikkal nagyobb baj azonban, hogy a bekapcsolt állomások sem működnek megbízhatóan. Ezért valamennyi szolgáltatási ágban nagymértékű rekonstrukciót kell végrehajtani.

Ezután a miniszter a lapterjesztés kérdésével foglalkozott. A kongresszuson nagy hangsúlyt kapott a vasárnapi hírlapkezelés megszüntetése, ez azonban újabb nagy ütközések forrása, legalább clyan mértékben, mint 3 évvel ezelőtt a kilincsekre való kézbesítés elmaradása volt. Ahhoz, hogy vasárnap ne adjunk újságot az olvasó kezébe, teljes sajtókultúránkat meg kellene változtatni. Nyilvánvalóan bekövetkezik ez is, de hogy mikor, azt ma még nem lehet megjósolni. Egyelőre ez nem kormányzati, adminisztratív vagy gazdasági, hanem elsősorban politikai kérdés.

A társadalmi közhangulatot nagyon sok apró munkával lehet megváltoztatni. Nincs olyan köznap kérdése a közönségszolgálatban, amellyel ne kellene foglalkozni. A posta naponta valamilyen formában több millió emberrel találkozik, tehát nem közömbös a velük szemben tanúsított magatartás sem. Ehhez tartozik a munka- és egyenruha ügye is. Nem pusztán abban a formában, hogy mi a kézbesítők-

nek és mi nem. Nagyon helyes, hogy méltóképpen szeretnék képviselni egyenruhájukban a Magyar Postát, de az sem hanyagolható el, hogy a felvevőablakok mögött ülő hölgyeknek milyen a külsejük.

Ugyancsak foglalkoztatja a felszólalókat, rajtuk keresztül a postások a bérhelyzet. Igaz, a más ágazatokhoz viszonyított lemaradás újabb két százalékkal nőtt, de azt sem szabad elfelejteni, hogy az utóbbi öt évben a tervezett 27,2 százalékkal szemben 35,2 százalékkal javult a postások átlagkeresete.

Arról sem a kormányzatban, sem a pártban semmi vita sincs, hogy jogos-e az úgynevezett központi bérsegítés. Ennek első lépéseként —, hogy az olló tovább ne nyíljon —, az évi átlagos 4 százalékos béremeléssel szemben a pcta 5 százalékat kap, s amint a kormányzat arra lehetősége lesz, a posta megkapja a központi segítését.

Ezzel kapcsolatban azonban felhívta a miniszter a figyelmet egy nagyon fontos kérdésre. Nem szabad elfeledkezni arról, hogy a bér mögött teljesítménynek kell állnia, azaz: a béremelés nem szociálpolitika. Öröndetes, hogy a szakszervezet is egyetért ezzel.

Befejezőként a VI. ötéves tervben a pcta váro feladatokra utalt. Rendkívül kedvezőtlen világgazdasági helyzetben, csökkent gazdasági lehetőségek közepette, a posta az V. ötéves terv 13,7 milliárdjával szemben 16,8 milliárd forint fejlesztési lehetőséggel rendelkezik. Másfél milliárdot — a visszaesés megfékezésére —, a tárca többi ágazatának terhére kapott a posta. Nagy felelősséget ró tehát ennek az összegnek megfelelő helyre való elköltése a posta vezetőire, s ebben támaszkodnia kell a szakszervezetre.

párt és a munkásszövetség legnagobb tömegszervezete közé ékeztetve akartak verni, a politikától való függetlenség hirdetésével akarták megosztani a munkásszövetség erőit, gyengíteni a munkáshatalmat.

Katona István, az MSZMP KB osztagvezetője

Ebben a szellemben dolgoztak a postások eddig is, s jutottak el a hírközlés mai fejlettségi fokára. Mert nem lehet lebecsülni a postások munkáját, akik az erőfeszítésről, amelyet a postások a postaforgalom gépesítéséért, a táviró- és távbeszélő-forgalom automatizálásáért, az előregeredett hálózatok további romlásának megakadályozásáért, a rádió- és televízióműsorok sugárzásáért, egyáltalán a hírközlési igények kielégítéséért kifejtették. Hogy az eredmények nem nagyobbak, az nem a szándékon, hanem a lehetőségeken múlt.

Tisztában vagyunk azzal is, hogy a postaforgalomban a hiányszó épületek, a meg nem valósult göchivatalok, a be nem szerzett konténerek, a meg nem valósított hírlapexpedíció az itt dolgozók további erőfeszítéseit, megértését, türelmét és helytállását igénylik. Különös tiszteletet érdemelnek azok a postás dolgozók, akik ilyen körülmények között is a szolgáltatások javításán fáradoznak.

Tudjuk, nagyon bántja őket, hogy a közönség olykor igazságtalanul szól munkájukról, nem becsüli erőfeszítéseiket. A közvélemény formálásáért felelős szervek éppen az önk X. kongresszusán elhangzott sok jogos észrevétel hatására sokat tettek a helyzet való megváltoztatásáért. Azt is tudni kell azonban, ebben csakis a szolgáltatások színvonalának lényeges emelkedésétől remélhető alapvető változás.

A következőkben az osztagvezető a hírlapterjesztéssel foglalkozott. A miniszter véleményével egyező módon ugyancsak politikai döntést igénylő kérdésnek minősítette a vasárnapi hírlapkezelést.

Növekszik a szakszervezetek szerepe

Sólyom Ferenc, a SZOT titkára felszólalásában a szakszervezeti választásoknak jó politikai légkörben való lebonyolódására utalt, arra, hogy az országban mintegy négy millióan vettek részt rajtuk és — amint az elvárható volt —, a tagság szintén, nyíltan beszélt a gondokról, a feladatokról.

A továbbiakban megjegyzéseket fűzött a kongresszuson elhangzott eddigi felszólalásokhoz. Így a posta munkájának megítéléséhez, mégpedig a kongresszus dokumentumainak megállapításaira támaszkodva. Tudomásul kell venni, hogy a hírközlés igen fontos egy társadalom életében, több, mint egyetlen szolgáltatás. Helyesli, hogy a központi vezetőség szintén nyilatkozzon a postai szolgáltatások helyzetéről, és van elképzelése javításukra. Az is nagy dolog, hogy a postán — a szakszervezet kezdeményezésére — kellő figyelmet fordítanak arra, hogy a fejlesztéssel egyidejűleg javuljanak a dolgozók élet- és munkakörülményei.

A szakszervezeteknek a társadalomban betöltött szerepéről szólva, lényeges elemnek tekintti, hogy az igazi tö-

A fényes szelek nemzedékéhez tartozó dr. Vaku-lya Erzsébet Kiskunfélegyházáról fiatal munkáskárderként került 1949-ben a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságához, ahol kiváló eredménnyel végezte el a hathónapos távbeszélő-kezelői tanfolyamot. Mosolyogva emlékezik, milyen büszke volt, hogy megjelent neve a Postaügyi Értesítőben és kapott 70 (nem tévedés, hetven) forint jutalmat.

Tele voltam lelkesedéssel, tenni akarással. Szüleim meghaltak, egyedül maradtam, mindenem a munka volt. Leérettségiztem, tiszti tanfolyamot végeztem, 1966-ban diplomát szereztem a jogi karon. 1953-ban alakult meg a mai Budapesti vidéki Postaigazgatóság, azóta dolgozom itt, most mint a belső ellenőrzési osztály vezetője. 1954 óta választott tisztségviselő vagyok, huszonhat éve tagja a központi vezetőségnek is.

Annak idején olyan gondjaink voltak, hogy meg kellett szüntetni a falusi kishivataloknál az utcára kezelést (ez postamesteri örökség volt). A másik az, hogy minden lakott területet bekapcsolunk a távbeszélő-hálózatba. Mindkét

elhatározást megvalósítottuk. Kiharcoltuk a munkópénzt, a műszakpótlékot, a 44 órás munkahetet. Most már azon gondolkodunk, hogyan lehet az ötnapos munkahét feltételeit megteremteni. A posta társadalmi megítélése sem volt mindig megfelelő. Szakszervezetünk már akkoriban foglalkozott ezzel a kérdéssel, megállapította, hogy a bérek 20—25 százalékkal alacsonyabbak a népgazdasági átlagnál. Az utóbbi években úgy éreztük, hogy a posta gazdasági tevékenységének megítélése lényegesen kedvezőbbé vált. Erre igencsak nagy szükség van olyan szempontból is, hogy az embe-

rek, főleg a fiatalok megfelelő elhelyezkedési lehetőséget lássanak a postán.

Saját területén hogyan jelentkeznek ezek a gondok?

Igazgatóságunkhoz négy megye tartozik. Pest megye munkaerő-ellátása okozta mindig a legnagyobb gondot, mert nagy a főváros elszívó hatása. Eből következően itt évről évre kiemelt bérfejlesztést kellett adnunk, természetesen a másik három megye rovására. Ez tovább nem tartható. A kongresszuson nem esett erről szó, de rendkívül fontosnak tartom a megoldást.

Mint központi vezetőségi tag, hogyan tudja tájékoztatni a tagságot az időszaki kérdésekről?

Éppen a napokban tartottunk bizalmi testületi ülést, amelyen röviden beszámoltam a kongresszuson elhangzott legfontosabb témákról. Az igazgatóság híradójában írásos beszámolókat adok majd. Programot dolgoztunk ki arra, hogy kv-tagjaink közül ki melyik megyébe látogat el. Instruktori feladatot is ellátunk, segítünk a tagsággal minél szorosabb kapcsolatot kialakítani.

— b. é. —

megszüntetését, mivel ez összefügg a társadalmunkban kialakult olvasási szokásokkal és az ezekhez igazodó sajtóstruktúrával. A szokások változásának jelei már mutatkoznak, a kérdést napirenden kell tartani. Igértet tett arra, hogy a központi bizottságban képviselni fogja a postás dolgozók álláspontját, a döntésig azonban azt kéri, hogy lelkiismeretesen lássák el ezt a politikai jellegű szolgáltatást.

Minél fejlettebb a társadalom, annál fontosabbá válnak a szolgáltatások. Az igénybevevők a díj ellenében kényelemben akarnak élni, de kényelmet óhajt az is, aki a szolgáltatást teljesíti. Bonyolult kérdés, csak körültekintően, szervezett munkával oldható meg, mert a szolgáltatásokban viszályalni nem szabad; ez mindig együtt jár a borralaló ellenében nyújtott mellékszolgáltatások elburjánzásával.

Hozzászólásának befejező részében Katona István is a soron következő feladatokra hívta fel a figyelmet.

Pártunk úgy látja, hogy a szakszervezeti mozgalom fejlődésében az az alapvető kérdés, miként tudja tagságát, a dolgozó tömegeket a társadalmi erőttartalékok feltartásában érdekeltté tenni és e célok elérésére mozgósítani.

gazdasági és politikai kérdés, hogyan lehet az érdekvizsgálatokat megfelelően feltárni és egyeztetni.

A tagság gyakran felteszi a kérdést, hogy felsőbb szinten miképpen is jön létre egy-egy döntés, mennyire vitáképes az öt képviselő szakszervezet. Gyakran nem tudja, milyen éles harcok folynak a gazdasági vezető és a szakszervezet között. Erről jobban, őszintebben kellene a tagságot tájékoztatni. Nem népszerűsége törekvése, hanem azzal a szándékkal, hogy a további vitákhoz a tagságtól kapjunk bátorítást, támogatást.

Nélkülözhetetlen az üzemi demokrácia

Jó néhány elhangzott kérdésre adott választ Tóth Illés, a posta vezérigazgatója.

Hogy a szakszervezet egyetértésével felhasználható pénz felett a gazdasági vezető rendelkezik, továbbra sem változtatható meg. De az a vezető, aki nem nyíltan tárgyal a beruházásokról, a bérek elosztásáról, árt a szakszervezet és a gazdasági apparátus együttműködésének.

Egyetért a bürokrácia csökkentésének szükségességével, a posta munkáját kevesebb adminisztrációval, utasítással is el lehet látni. Az adminisztráció csökkentésének a postára is kötelező módja az irányító feladatokat ellátó dolgozók létszámának csökkentése. Nagyon megfontoltan végrehajtandó feladat, de meg kell oldani, méghozzá minél emberségesebben.

Közös a szakszervezet és a gazdasági vezetők véleménye abban, hogy a választások során felvetett gondolatok, javaslatok, amelyek a határozattervezetbe is belekerültek, olyan elvi anyagot tartalmaznak, amelyek mindkét szerv munkájának alapját képezik.

A továbbiakban a vezérigazgató az üzemi demokrácia szükségességéről beszélt. Ötlete szerint azért van szükség a demokrácia fórumaira, azok nyílt eszmecserejére, mert a postán egyre inkább hiányzó értelmiség munkáját a fórumokon felmerülő javaslatokkal, ötletekkel némileg pótolni lehet. Másrészt azért van szükség a demokráciára, mert ezeknek a fórumoknak a segítségére van szükség ahhoz, hogy a dolgozókat meg lehessen nyerni arra, hogy a meg nem valósult technikák fejlődését a következő tervszakszban még munkájukkal pótolják. Harmadsorban ellenőrző szerepe miatt kell a demokráciának, mert a végrehajtó szolgálatban dolgozók gondjainak felszínre hozására leginkább az

Végezetül a szakszervezeti munkában szükségessé vált „súlypontátvételéssel” foglalkozott a SZOT titkára. Arról van szó, hogy azt a decentralizációs folyamatot, amely a bizalmi jog- és hatáskörének kiterjesztésével, az alapszervi munka jelentőségének növekedésével elkezdődött, magasabb szinten folytatni kell. A SZOT is arra törekszik, hogy egyre inkább elvi irányítója legyen a mozgalomnak, egyúttal növekedjen a szakmai szakszervezetek hatásköre. Ezek a gondolatok minden bizonnyal hangot kapnak a magyar szakszervezetek XXIV. kongresszusán.

Tóth Illés posta-vezérigazgató

gyenge, a feladatát helytelenül felfogó vezetőknek árt. A jó vezető kincsésbányának tekintti, és kihasználja a kollektív gondolkodásban rejlő minden lehetőséget.

Felszólalásának végén a közönségkapcsolatok javításának szükségességével foglalkozott a vezérigazgató. A közönség rokonszenvét vissza kell szerezni. Ez elsősorban a figyelemesség kérdése. Semmi esetre sem szabad az ügyfeleket a belső szervezés hibáiból eredő utánjárással terhelni, bosszantani. Végezetül köszöntötte a szakszervezeti tisztségviselőket, aktivistákat, akik napi munkájuk mellett még dolgozó társaikért is fáradoznak.

★

A vitát Csáki Lászlóné főtitkár foglalta össze.

Elismerés az eredményekért

Katona István, az MSZMP KB osztagvezetője hozzászólásának első részében arra utalt, hogy a párt nagy figyelemmel kíséri a szakszervezetek munkáját, s örül annak, hogy a Szakszervezetek kongresszusáról is azt jelentheti a központi bizottságnak, hogy a küldöttek — így az általuk képviselt postás dolgozók is —, egyetértének a párt politikájával, azonosulnak a XII. kongresszus céljaival, készek a

korábbiál szervezettebb, fegyelmezettebb munkára.

Pártunk a dogmatizmus és a revizionizmus elleni kétfrontos harcban állította helyre a szakszervezetek vonatkozásában is a helyes lenini normákat. A munkáshatalom megszilárdításáért vívott harc éveiben politikai csatában győzte le azokat a nézeteket, amelyek a párt vezetését a szakszervezetek felett való kicsinyes gyámkodásként értelmezte, de azokat is, amelyek a

rábbi szb-titkár osztagvezető volt: nem szerencsés az ilyen beosztás és a szakszervezeti tisztség talákozása. — Új üzemi vezetőnk van, reméljük, jól együtt tudunk működni. Nem könnyű a helyzetünk, mert üzemi behálózása a meggyét, egy tizenkét fős csoport már nagyon számít. Az üzemi demokrácia gyengéje leginkább a csoportmunkában mutatkozik meg. Nehéz összefogni a területet, de meg kell oldani. Az szb tagjai, jómagam is, sürdében járunk ki a munkahelyekre; ha kocsival mennék ki a gazdasági vezetők, mindig csatlakozunk hozzájuk. Ezt teszem mint központi vezetőségi tag is. És mindent megteszünk azért, hogy szemléletváltozás következzen be a gazdasági vezetőknel.

Milyen a tagság hangulata?

Nagyon várják a szociális körülmények javulását. 1982. végére ígéri az új békéscsabai telefonközpont üzembe helyezését. Reméljük, nem lesz csúszás. A szolgáltatás minősége is javulni fog, és jobb munkakörülmények közé kerülnek dolgozóink. A város körzete is bekapcsolódik a távhívásba, új hálózat épül, ezzel az ottani dolgozók munkája is könnyebb lesz.

Fiatalos lendülettel fogott hozzá tehát az új szakszervezeti vezetőség munkájához. Bizonyára hallani fogunk majd a sikerekről is.

— Bánhidi —

Maróti László, a Békés megyei Távközlési Üzem műszereje. 1968-ban került a Szegedi Postaigazgatósághoz, Békéscsabai, de dolgozott az igazgatóság székhelyén is, 1978-ban kapott lakást Csabán, akkor költözött vissza szülővárosába. A kongresszuson elnökségi taggá választották. — Váltás történt területünkön. Petrovicsi Pál műszerész kv-tag volt, most szb-titkár lett; fiatal, nagyon aktív, biztosítékát látjuk a szakszervezeti munka jó irányításának. Én a területi szb tagja lettem, onnan javasoltak kv-tagnak. Kettőnk között eddig is nagyon szoros volt a kapcsolat, ezután is így lesz.

Mi a megoldásra váró legfontosabb feladatuk?

Az üzemi demokrácia erősítése. Azt tapasztaltuk, hogy a vezetők és beosztottak közti kapcsolat nem megfelelő. A vezetők csak a szemléken és a termelési tanácskozásokon találkoznak a dolgozókkal. A ko-

Sólyom Ferenc, a SZOT titkára

megkapcsolatokat a szakszervezeteknek kell megteremteniük és a tömegkapcsolatok határozzák meg sok fontos kérdésben álláspontjukat, amely esetleg ütközik a kormányzat álláspontjával.

Úgy érzem, a mai helyzet megérlelte annak lehetőségét, hogy érdekvédelmi, érdekképviseleti hivatásukat a szakszervezetek magasabb színvonalon töltsék be. Közös

Új vezető testületeket választ a kongresszus

Miután a küldöttek — a vitában elhangzottakkal kiegészítve — egyhangú szavazással elfogadták a központi vezetőség és a számvizsgáló bizottság beszámolóját, továbbá a határozati javaslatot és a magyar szakszervezetek XXIV. kongresszusára készített ajánlást, lejárt az előző kongresszuson megválasztott vezető testületek mandátuma. Következett a második napirendi pont tárgyalása, amelynek során a kongresszus megválasztotta a 85 tagú új központi vezetőséget, a 7 tagú számvizsgáló bizottságot és azt a 14 küldöttet, akik a szervezett postás dolgozókat a magyar szakszervezetek XXIV. kongresszusán képviselik.

A jelölt bizottság javaslatát Bánsági István, a bizottság elnöke terjesztette a küldöttek elé. A bizottság munkájáról szóló beszámolójában elmondta, hogy a javaslat összeállítását széles körű véleménykutatás, ennek során sok élénk vita előzte meg. A dolgozók észrevételeit a bizottság a személyek kiválogatásánál figyelem-

be vette. Emellett arra is gondolt — nem a tetszetős statisztika kedvéért, bár a javaslat ennek is megfelel —, hogy a postás dolgozók valamennyi rétege képviseletet kapjon a vezető testületekben.

A titkos választás befejeztével Sütő István, a szavazatszedő bizottság elnöke hirdetett eredményt.

A kongresszus által megválasztott központi vezetőség tagjai:

Apró Imre, Baranyai Géza, Bánsági István, Báthori Zsigmond, Benke Gézáné, Csáki Lászlóné, Csombók László, Dévényi Imréné, Domonkos László, Egyed Ernőné, Fejes Istvánné, Finta István, Francsics Imréné, Fuderer Károly, Gricser Péterné, Gyenes Lászlóné, Harangozó István, Hegedűs Istvánné, Hegedűs Józsefné, Hegedűs Lajosné, Herczeg Magdolna, Juhari Istvánné, Juhász Mária, Kaszner László, Katona Ernő, Katona István, Kánya Gyula, Kellerné Krisztina Katalin, Keresztes Mihály, Kertli Péterné, Kiss Ernő, Kiss József, Kiszele Béláné, dr., Kócsán András, Kovács József, Kovács Gézáné, Körösty Jánosné, Kővári Gábor, Kövér Ferencné, Kuhn Béla, dr. Látos Istvánné, Maróti Tibor, Maróti Tibor, Megyeri László, Miklovics Mihályné, Munka Béla, Müller Károlyné, Nagy Ferenc, Nagy Ferencné, Nagy Géza, Nagy Gézáné, Nagy József, dr. Németh Adalberta, Németh Béla, Papp Endre, Petka Gábor, Pék David, Póta István, Póta Lajosné, Pölz Ferenc, Rátkai Ottóné, Reismann Attiláné, Rittmann Márton, Sáhó Sándorné, Sütő

István, Szabó Géza, dr. Szabó Gyula, dr. Szarka György, Szathmári Géza, Szekeres Ferenc, Szépe Lőrinc, Szilágyi Józsefné, Takács Márta, Tanos Lászlóné, Tancos Pál, Torsa Ibolya, Tóth János, Tóth Lászlóné, dr. Vakulya Erzsébet, dr. Varga György, Vas Nándor, Velkei István, Veres Irén, Zachár Győzőné, Zsiska Lászlóné.

A számvizsgáló bizottság tagjai:

Fekete Ottó, Hegedűs Pál, Koppányi Rezső, Koszáné Szűcs Erzsébet, Köteles József, Morvai István, Nagy István.

Küldöttek a magyar szakszervezetek kongresszusára:

Csáki Lászlóné, Egyed Ernőné, Fuderer Károly, Harangozó István, Kovács Gézáné, Megyeri László, Nagy Géza, Nagy Gyuláné, Rozsmann István, Sas György, Szabó Jenő, Szlovátsik Károly, Takács Márta, Tanos Lászlóné.

Az újonnan megválasztott szavazással a munkabizottságok vezetőit, valamint a központi vezetőség osztályvezetőit és csoportvezetőjét meg a Postás Dolgozó felelős szerkesztőjé-

Elnök: Benke Gézáné.

Alelnök: Kócsán András.

Főtájtár: Csáki Lászlóné.

Titkárok: Megyeri László és Tanos Lászlóné.

Az elnökség tagjai: Dévényi Istvánné, Fejes Istvánné, Gricser Péterné, Katona István, Kánya Gyula, Maróti László, Munka Béla, dr. Németh Adalberta, Németh Béla, Szabó Géza, dr. Szarka György, Szépe Lőrinc, Tóth Lászlóné és Velkei István.

A számvizsgáló bizottság elnöke: Fekete Ottó.

A központi vezetőség osztályvezetői, illetve csoportvezetője: Kánya Gyula (szervezési és káderosztály), Baranyai Géza (kulturális, agitációs és propaganda osztály), Kovács József (közgazdasági osztály), Sáhó Sándorné (pénzügyi és gazdasági osztály), Németh Istvánné (szociálpolitikai csoport).

A Postás Dolgozó felelős szerkesztője: Benda István.

A központi vezetőség mellett működő munkabizottságok elnökei: Hegedűs Istvánné (szervezési és káderbizottság), Szépe Lőrinc (kulturális, agitációs és propagandabizottság), Sütő István (közgazdasági bizottság), Horváth Kálmán (szociálpolitikai bizottság), Bánsági István (munkavédelmi bizottság), dr. Németh Adalberta (nőbizottság), Katona István (ifjúsági bizottság).

képviseljük a postás dolgozókat.

Megtisztelő kötelességemnek teszek eleget, amikor a XI. kongresszus nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm szakszervezetünk tagságát, amely munkaterületén ez ideig is elkötelezetten, mely hivatástudattal vett részt a szocialista építómunkában, szolgálta a lakosság érdekeit. Bizonyosak lehetünk abban, hogy nehezebb körülmények között is helytállnak, a társadalom ügyeinek szolgálata fogja áthatni tevékenységüket az előttünk álló időszakban is.

Ránk, mozgalmunk valamennyi tisztségviselőjére most az a feladat vár, hogy a meggyőzés, felkészítés, szervezés, cselekvés szakaszába lépünk, oly módon, hogy megfelelően képviseljük a tagságot, magasabb színvonalon elégtünk ki a lakosság szolgáltatásigényeit, ezzel is hozzájárulva a népgazdasági célok megvalósításához.

Ehhez a munkához kívánok mindenkinek sok sikert, egyéni életükben sok örömet és jó egészséget. A kongresszust ezennel bezárom.

Köszönet az eddigi fáradozásért Jó egészséget az új feladatokhoz

A kongresszus zárszavát Benke Gézáné, szakszervezetünk ismét megválasztott elnöke mondta.

Tisztelt Kongresszus!

A Postások Szakszervezetének XI. kongresszusa a beszámoló megvitatásával, a határozati javaslat és az ajánlás elfogadásával, a vezető szervek és a küldöttek megválasztásával befejezte munkáját. A két napot át tartó tanácskozás felelősségteljes, színvonalas munkájával, nyílt, őszinte légkörrel, bizakodó, a nehézségeket leküldeni akaró hangulattal méltó folytatása volt az alapszervezetekben, a közép-fokú szervezeteknél a tagsággal, illetve képviselőivel lezajlott véleménycserének, amelyben a mozgalmi munkának nemcsak az eredményei, hanem fogyatékoságai is felszínre kerültek. Hangsúlyozni szeretném azonban, hogy a munka fogyatékoságainak elemzése mindenütt párosult a változtatás, megújulás szándékával, és ez biztató további munkánkban.

Tisztelt Kongresszus! A most megválasztott központi vezetőség és számvizsgáló bizottság nevében én is megköszönöm azt a bizalmat, amelyet itt a titkos szavazással kinyilvánítottak. Ez a bizalom minde nélkülöt arra kötelez: ne fedjük, hogy a holnap munkáját az elődök áldozatos tevékenysége alapozta meg. Hiszen a mozgalmi munka, miként az emberi élet fennmaradása, a folytonosságra épül. A szülők szerepét a mozgalmi munkában az elődök töltik be. Nélkülük nem beszélhetnénk a ma eredményeiről, és nem látnánk világosan, mit kell tennünk az előttünk álló időszakban.

A Postások Szakszervezetének központi vezetősége ezúton mond köszönetet mindazoknak, akik kongresszusunk, valamint a vezető testületek és tisztségviselők megválasztása alkalmából szerencsekívánataikat kifejezték.

Nyílt szavazás a központi vezetőség első ülésén

Fontos

A szakszervezeti bizottságok és a dolgozók részéről is több helyen felmerült a kérdés, hogy a nagycsaládosok decemberi segélyének kifizetésénél a július 1-vel felelt családi pótlékot figyelembe vegyék-e az átlagjövedelem kiszámításánál.

A családi pótlék július 1-1. nveléséből származó különbözetet a decemberi kifizetéseknél nem kell figyelembe venni.

A nagycsaládosok december havi segélyének kifizetésekor — hogy a jogosultak köre ne csökkenjen — a következők szerint kell eljárni:

A segélyt a júliusban felmért kereseti adatok alapján kell megállapítani, mivel ebben a felemt családi pótlék még nem szerepel, de figyelembe kell venni az időközi változásokat (például a gyermek számának változását, kilépést, áthelyezést stb.).

A kifizetés egyéb feltételei nem változnak, azokra a korábbi rendelkezések érvényes. (A kifizetés összeg gyermekenként 400 forint, legalább egy éves szakszervezeti tagság szükséges, valamint az, hogy a család 1 főre jutó jövedelme az 1800 forintot ne haladja meg.)

A fenti rendelkezések csak a decemberi kifizetésre vonatkoznak. Az 1981. évi segélyek kifizetéséhez szükséges feltételeket szakszervezetünk titkársága felülvizsgálja és módosítja. A módosított feltételekről az 1981. évi kifizetés előtt írásban tájékoztatjuk a szakszervezeti bizottságokat.

Szociálpolitikai csoport

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

Kongresszusunk jelmondata volt: JOBB MUNKÁLAT. EMELJÜK A SZOLGÁLTATÁS SZÍNVLONALÁT... — Folytatás a függőleges 1., 10. és 21. alatt.

VISSZINTES:

1. Csongrádi... (az Operett-színház művésze). 5. Elutaladonit. 8. Ilyen kamra is van. 9. Diszes tollai vannak (ford.). 11. Női becenév. 12. Sör orszul. 13. A per kapcsán fordul elő. 14. Jugoszláv üdülőhely. 15. Kötőszó. 18. Igeköti. 19. Kenyeret vág. 21. Korszak. 24. Latin hold (+ ék.). 26. Római. 27. Nyugat-európai folyó (fon.). 28. Latin és. 29. Francia névelő. 31. Másolópapírok. 34. Korjelző (röv.). 35. A győztes jutalma (ford.). 37. Tagadószo. 38. Állati lak. 39. Végtelenül sáros! 40. A molibdén vegyjele (ford.). 42. Csónakfajta (fon.). 44. Folyó a Szovjetunióban. 45. Kicsinyítőképző. 47. Névelős filmkapitány. 50. Az ezüst vegyjele. 51. Német tizenegy (+ ék.). 53. Nem szabad elárulni. 54. Öregember. 55. Kevert füst! 57. Mértani fogalom. 58. Osztrák város. 59. Olasz zenész. 61. Gyógycukorka. 62. Művészeti stílus.

Pietráskó Ede

1915—1980

November 14-én vettek tőle végső búcsút szerettei, ismerősei, munkatársai. Életének 65. évében távozott közülünk.

Postai szolgálatát 1939-ben kezdte, a szakszervezeti mozgalomba 1945-ben kapcsolódott be, a pártnak 1948-tól aktív tagja. 1959-től a Posta Központi Járámtelep függetlenített szakszervezeti bizottsági titkára volt egészen 1975-ig, nyugdíjaztatásáig.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.